

КТО?

КАТЕДРА, УЧ. ИССН 0022 1/178-79

UDARNIŠKO SLOVO

Konec avgusta, točneje 26. in 27., so se v Sloveniji slovesno končale mladinske delovne akcije. In sicer:

Zvezne mladinske delovne akcije:

- Suha krajina 78
- Posočje 78
- Kozjansko 78

Mladinske delovne akcije republiškega značaja:

- Kožbana 78
- Goričko 78
- Kobansko 78 in
- Brkini 78

Poleg teh so se končale tudi nekatere občinske in krajevne, torej lokalne MDA po vsej Sloveniji, nekatere pa še trajajo.

Letošnje leto je bilo tako po številu brigadirjev kot po opravljenem delu za celotno Jugoslavijo rekorden dosežek in lepa izpodbuda za vnaprej, torej za sledeče še bolj udarniško leto.

Če pa pogledamo po Jugoslaviji, potem vsekakor ne moremo mimo dveh vodilnih mladinskih delovnih akcij: Šamac-Sarajevo 78 in Niš 78.

V naše uredništvo smo tekoče prejemali biltene mladinske delovne akcije Niš 78, ki je imela, kot lahko zaključimo iz vsebine teh biltenov, odlično organizirano informativno službo z veliko podporo OK ZSMJ Niš kot tudi vse niške mladine. Akcija, ki je najstarejša in največja v SR Srbiji, je lahko vzgled dobrega organiziranja za vse nas.

Uredništvo se zahvaljuje vsem, ki ste se nam oglašali z mladinskih delovnih akcij širom po domovini in vas tovariško pozdravljamo. Naslednje leto pa se bomo znova srečali na teh za mladino srčnih in revolucionarnih oblikah aktivnosti mladega človeka od Planice do Gevgelije.

Brigadirski ZDRAVO!

KJE SO MEJE BREZ MEJ NOSTI

Bolj zares kot za šalo se je ta misel iz slovenske narodne rekel bi bolj piske pesnice, skoraj spremenila v kruto resnico za študente VPS. Samo zares dolge večerne obleke in pa dejstvo, da ni bilo kakšnega resnejšega kupca tega blaga pri roki je rešilo študentke, da niso ostale brez hmmm... no brez obleke vendar. Vse to pa se je dogajalo v, saj za študente prava iz Maribora zelo neslavni Slaviji.

Poslovljni ples diplomantov na VPS je postal že kar nekako tradicionalen. Prepričani smo, da bo kot takšen tudi ostal, vkljub letošnjim ne najbolj prijetnim prijetljajem v Slaviji.

V želji, da se dostojno poslovimo od naših odhajajočih kolegov, predvsem pa, da bi lahko našim kolegicam dali možnost predstavitve blišča in čarov modnih dosežkov, smo se odločili, da ples organiziramo v veliki dvorani hotela Slavija. Prav v tem pa je bilo tudi bistvo naše tragedije.

Na poslovne razgovore smo poslali skupino pomembnih organizatorjev. Ta svečana predvsem pa premalo poslovno izkušena delegacija je sprejela dogovor za ples. Dogovorili so se za večerjo, ki so jo morali hočeš nočeš sprejeti, dva in pol decilitra vina ter prav toliko tekočine iz steklenice z oznako treh src. Seveda bi naj vrh tega „paketa“ bili glasbeni vložki, ki bi se po tem dogovoru morali odvijati tja do ene ure zjutraj.

Do tu je bilo še vse lepo in prav. Študentje sami so pripravili zanimiv program, to pa je bila tudi edina točka večera. Potem pa so kar pričela deževati „presenečenja“.

Prvo točko so pripravili kuharji te ugledne hotelske hiše. Namesto dogovorjene brzole, so nas ti vrli mojstri gurmanskih dosežkov postregli s celotensko kolekcijo nekakšnega „hotelskega mesa“. Kot priloga temu menamenu zalogačju pa so sledile testenine. No saj res nimam v načelu nič proti testeninam, ampak kot priloga k slavnostni večerji, kot je to družbeno malico imenoval šef strežbe, so le malo čudno izgledale, še posebej če upoštevamo da je ta večerja imela kar precej slavnostno ceno. Saj je študent moral za celoten „paket uslug“ plačati s stotakom.

Naslednja „točka“ večera je pripadala ansamblu. Ti žalostni brenkači so se prav trudili, da so ustvarjali komemorativno vzdušje. Sicer pa velja priznati, da to sploh niso bili neumni fantje. Kaj hitro smo ugotovili, da se člani tega komemorativnega benda, dosti bolje kot na brenkanje, spoznajo na denarne zadeve. Zelo energično so poslali po naše organizatorje, ter jim s kar precej ukazovalnim tonom povedali, da so željni in, da če „študentarja“ hoče plesati, naj plača pijačo, ker da oni! pač niso dolžni igrati zastoj. Po kar malo mučnem dialogu, smo jim poizkušali razložiti, da tisti stotak, ki ga je sleherni študent položil na oltar zaupanja v korektnost dobrih poslovnih običajev v Slaviji, ni namenjen za kakšno dobrodelno organizacijo, temveč za njihov žep. Delali so se kot, da niso ničesar razumeli, tistih nekaj žalostink, ki so jih zatem še odbrenkali, pa so predstavili, kot kakšno entuziaslično pripadnost do amaterske zavrti.

Vsekakor pa je vrhunec te trodejanke zaigral, odpel ali pa če hočete odrecital kar šef strežbe sam. Modro je predlagal, da vsak študent vzame v roke še enega stotaka, ter jo tako kolektivno ucvremo v hotelski bar, kjer bi nas bil pripravljen za ta denar prenašati še kakšno uro. Ker pač za ta del svojega nastopa z naše strani ni doživel aplavza na odprti sceni, je svoj komercialno propagandni nesramni program nadaljeval. Naslednjo točko z njegovega repertoarja bi lahko imenovali „zadnja pa zato velika možnost“. Nanašala se je na predlog, da bi komemorativnemu bendu primaknili takole še sedem stotakov z veliko brezdavčno olajšavo. Oni pa bi bili pripravljeni za takšno „uslugico“ podaljšati svoj neprecenljivi spored tja do ene ure, torej do tiste ene po polnoči, ki je že bila vračunana v ceno. Namesto pričakovanega aplavza pa je „trudeci se šef“ ponovno doživel kritiko. Kljub temu, da mu je kolegica Miranda povedala, da lahko proda še samo svojo večerno obleko, se ni dal omehčati oziroma povrniti na začetno dogovorjena stališča, temveč jo je nekako ožaloščeno ocvri v ozadje, kjer je svoji vojaki natakarjev dal stroga navodila. Seveda tako, da se ve kdo je gospodar v hiši. Zadnji del tega gala plesa je pripadel natakarjem. Nekako pred polnočjo, torej takoj po odhodu ožaljenega šefa je prikorakala četa natakarjev z zelo dosledno razdeljenimi vlogami. Prvi je pobral še neizpete steklenice, vključno ni kaj reči, drugi so pobirali namizne prte, natakar-tehnik za razsvetljavo pa pogasnil restavracijske luči. No takšen je bil sklepni prizor te gala prireditve, ki bi jo lahko imenovali: „Zakaj so lepi poslovni običaji zapustili hotel Slavijo“.

Mislim, da je sleherni komentar, k takemu početju odveč. Nekorektnost, negostoljubnost pomešana celo z elementi izalljevanja je le malo preveč, že za čisto obrobno gostilnico, kaj pa šela za največji hotel v našem mestu. Res je, da si študentje VPS v tem pogledu ne moremo pomagati, ker smo verjeli v dobre poslovne odnose in tako nismo podpisali pogodbe, ki bi nam dajala realnejšo podlago za tožbo na sodišču. Gotovo pa je eno, za prihodnjic bo to ena izkušnja več, kako se taki stvari streže. Vsekakor pa takšna početja ne morejo biti ravno v ponos kolektivno hotela Slavija.

Rudi KREBL

ČASOPIS UNIVERZITETNE SODOBNOSTI SLOVENIJE

LETNIK XIX ŠT. 1

12. 9. 1978

CENA 3 DIN

IZDAJA: Univerzitetna konferenca ZSM Slovenije na mariborski univerzi

IZDAJATELJSKI SVET: Marija Debelak, Marjan Fekonja, Miroslava Geč-Korošec, Miran Krajšek, Fanika Kranjc, Franc Kržan, Mojca Majerle, Lujko Polanec, Marjan Pungartnik, Zmago Rafolt, Franci Rogelšak, Boris Sovič, Sebastijan Strašek, Črtomir Stropnik, Goran Davidč. Edi Korat, Sonja Ploj, Franci Bračko in Brane Srčnik.

UREDNIŠKI ODBOR: Goran Davidč (likovnost in fotografija), Darko Rus, Edi Korat, Sonja Ploj (politika in gospodarstvo), Branimir Gasparini, Jože Šubic.

SEKRETARKA UREDNIŠTVA: Zvonka Serušnik

TEHNIČNI UREDNIK: Marjan Hani

ODGOVORNI UREDNIK: Brane Srčnik

VD.GLAVNI UREDNIK: Ivan Soče

LEKTURA: Alenka Filipančič

DISTRIBUCIJA: Vili Porčnik

SOFINANCERJI: Publikacija izhaja ob podpori šol univerze v Mariboru, Univerzitetne konference ZSMS Maribor, Izobraževalne skupnosti Slovenije, Kulturne skupnosti Slovenije, Zveze skupnosti za zaposlovanje Slovenije, Raziskovalne skupnosti Slovenije.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Ob parku 5, 62000 Maribor, telefon (062) 22-004

ŽIRO RAČUN: 51800-678-81846

ROKOPISI: Rokopise sprejema uredništvo do 20. v mesecu. Nenaročnih slik in rokopišev ne vračamo.

IZHAJANJE: Časopis izhaja tritedensko. Cene izvoda je 3,00 din, letna naročnina 40,00 din, za združeno delo in institucije 60,00 din.

TISK: ČGP Mariborski tisk, Maribor, Tržaška 14.

DAN UNIVERZE

V ponedeljek, 18. 9., praznuje mariborska univerza Dan Univerze združen s sejo sveta univerze, ki bo v novi Pedagoški akademiji. Po seji sveta bo svečanost, na kateri bodo podeljena priznanja univerze za leto 1978. Ta dan bo tudi otvoritev nove Pedagoške akademije, otvoritev novega študentskega stolpiča in položitev temeljnega kamna za gradnjo naslednjega študentskega stolpiča.

V četrtek, 14. 9. 1978, bo svečana seja sveta Višje pravne šole ob otvoritvi prenovljenih prostorov v Mladinski ulici v Mariboru. Naslednji dan pa bo otvoritev razstave „Univerza v Mariboru in združeno delo“ v avli Univerzitetne knjižnice.

V torek, 5. septembra, se je prvič po počitnicah sestala Univerzitetna konferenca ZKS Maribor. Na dnevnem redu je bila potrditev reorganizirane Univerzitetne organizacije komunistov in izvolitev novega vodstva Univerzitetne konference. Precej dinamična razprava se je razvila okrog delovanja samoupravnih skupin, katerih poglavitni namen je v aktiviranju širšega kroga študentov kot doslej. Poglavitno pri tem je, da teče akcija organizirano in da je osnovni nosilec organizacija Zveza komunistov. Ob koncu so sprejeli okvirni program dela konference v novem šolskem letu.

UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

MARIBOR p.o.

ŠTUDENT TAKO ALI OKAT

„Študent naj bol“ so rekli starši. Pa nič ne maraj, saj niso mislili kaj slabega. Tako so te (ali pa si se sam) poslal(i), da osvojiš univerzo. Že s tem, ko si maturo vtaknil v žep ali pa si bil odličnjak (tako si zamudil veliko avanturo znanja), te univerza vsa željna pričakuje, da ti morda spremeni frizuro, želje, misli in znanje . . .

Nekako neoprijemljivo ti zveni beseda študent in ti vzbuja spoštovanje, saj so te redno učili, da so študentje pametni ljudje, pa si ves neučakan, da te kdo pokliče s takšnim imenom. Študent Jože Vseved — kako imenitno se to čuje! Ko boš na sprehodu ali med prijatelji, bo indeks vselej v tvoji roki, da bi le vsi vedeli, s kom imajo opravka. Že res, da te bodo kolegi študentje prvo leto klicali zelenec, a kaj bi to, saj imaš indeks, v katerem črno na bellem piše, kdo in kaj si. Se pravi, študent, seveda.

Tako ugotoviš, kaj sploh si. Ker pa kot študent ne smeš biti tako od muh, si se na pamet naučil vseh pravic, ki ti kot delavcu v takšnem in takšnem delovnem razmerju pripadajo (oprosti za besede „delavcu in delovnem razmerju“, saj vem, da ti niso najbolj všeč in bi raje slišal „študentu in počitniškem razmerju“, a včasih mi beseda kar pobegne). Ob prebiranju pravic ugotoviš, da si skoraj z vseh strani „zaščiten“, kar te kajpada popolnoma potolaži. Dolžnosti te ne zanimajo. Oh, ti preprosta zelena duša!

„Pamet nučaj, sin,“ bo dejal oče.

„Priden bodi, pa uči se,“ pravi mama.

Pa kaj bodo tebi takšni nauki, saj si (po tvojem) že dovolj pameten.

In kakšne misli se pletejo po glavi bodočemu zelenecu (oprosti, študentu)? Tale bo razmišljal o boemskem življenju, drugi že obupuje, ker ne ve, kako bo lahko živel v mestu, ko pa še stanovanja nima, oni bo pred seboj videl samo študij. A nihče nima prav. Koliko lepega vas čaka v študentskih letih, pa se ne da popisati in je najbolje kaj takega kar doživeti; le pravilno moraš izbrati. Kdo ti bo pomagal, da boš prav izbral? Ti sam vendar. Tudi soba zate se bo našla, seveda ne sama od sebe. Le nekaj svojih sposobnosti boš moral pokazati — na prvem mestu vztrajnost. Pa nikar ne obupaj, saj še začel nisi. Četudi si začel, to še vedno ni pravi začetek. Če nisi bil tako iznajdljiv in v juliju dal v časopis oglas, da iščeš sobo, potem bo treba izbrati drugo taktiko (to za Srečneže, ki imajo sobo v študentskem domu, ne velja). Kar ta mesta v roke in pot pod noge in naravnost pred uredništvo Večera, kjer boš že zjutraj okoli 8.30 zvedel za sobe, ki so na razpolago (ker je podobnih, kot si ti, več, boš imel največ prednosti, če imaš avto, saj se tako najhitreje pripelješ do hiše, kjer oddajajo sobo). Morda imaš v študentskem domu prošnjo, a te niso sprejeli — v tem primeru spet pokaži svoje sposobnosti in vsak dan dopoldan se oglasi v upravi študentskih domov in nekega dne bo kakšna soba prav gotovo prazna (veliko študentov v jeseni namreč diplomira ali pa niso opravili svojih obveznosti in tako se morajo izseliti) — navadno proti koncu oktobra, a tudi prej.

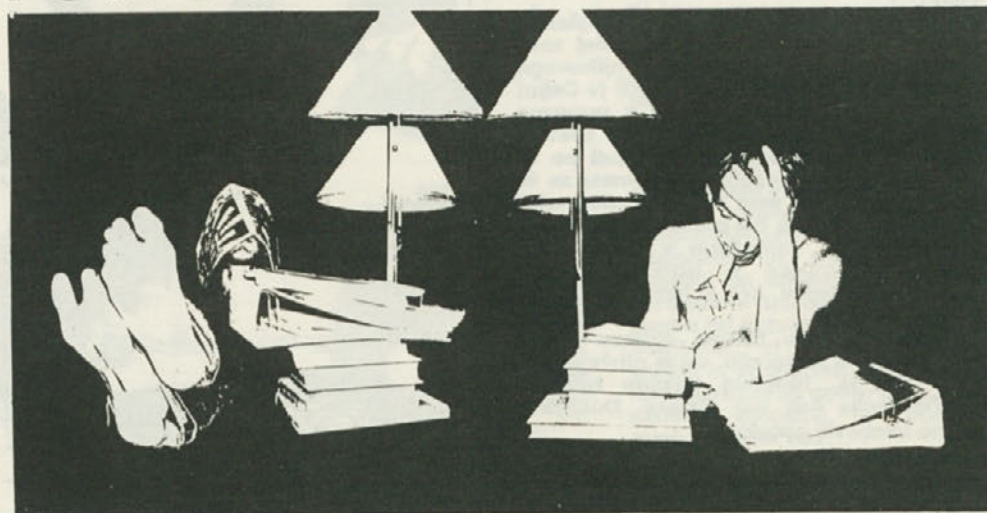
Z gospodinjo, ki ti bo oddala sobo, bodi prijazen, saj veš, da roka roko umiva. Kolikor bolj ji boš kazal svoje zdrave zobe (ob nasmešku seveda), lepše se ti bo godilo in morda te kdaj povabi na večerjo, kar seveda ne bo vračunala v stanarino. Ne obupaj, če je soba hladna, saj bodo tudi zate prišli

toplji dnevi, a kljub temu kdaj pa kdaj pomagaj gospodinji, v zameno ti zakuri v sobi in stanarine kljub temu ne bo povečala. Sicer pa bodi trdoživ in vztrajen, saj mehkužnih študentov še nikjer niso marali, niti tistih, ki mislijo, da so mehkužni, a se ne poznajo dovolj dobro. Neverjetno, kako si nekateri verjamejo, da so ubogi, da skoraj solze pretakajo nad samim seboj! Nekaj takega je bil moj cimer (sostanovalec). Bližala se je zima pa ga je zebljo in nekaj je godrnjal nad gospodinjo, da ga zebe in le-ta bi ga skoraj nagnala od hiše, da se ni fant v zadnjem trenutku spomnil, da bi ji lahko nasekal drva in čez nekaj dni je bilo v sobi prav toplo, da sva morala okna odpirati. Pa tudi drugače je bil nekam mile narave (cimer namreč), a na zunaj silak. No, pa si misliš, kako naj gre to dvoje

mozavest, seveda, če nisi nesrečno zaljubljen). Po nekaj dnevih sem zvedel, da je njegova ljubezen precej močna (to so mi povedali kolegi), reči hočem, da ima njegova punca močan značaj. Rekli so, da kadar ona kaj hoče, tisto vedno doseže. Ravno prava za cimra, si mislim. Priznati moram, da je imel tudi moj cimer močan značaj, saj ji je šele po štirih mesecih uspelo, da je prvič uspešno opravil izpit. Ni kaj reči, punca je od sile. Torej zgledujte se po mojem cimru, seveda po tistem že prekaljenem in ne po onem prvem.

Tolikokrat čujem, kako študent z diplomom v žepu žalostno gleda leta, ki so minila, in modruje, da je premalo doživel. Ob takih trenutkih je vsem žal, da niso bolj zmerno hodili na zabave in raje večkrat odšli na igrišče ali pa več študirali. Morda bo kdo

POTI DO DIPLOME.....

JE KJE RAZLIKA ?

skupaj! Nenehno ga je kaj grizlo, pa mu ni bilo prav ne to ne ono in nekako se je zavedal, da je nerganje ljudem malokdaj povšeči (še bolje — nikoli). Tako se je zgodilo, da mu tudi pri študiju ni šlo najbolje. (Pa kako mu naj bi, takemu nergaču!) Fant leze navzdol, sem si mislil, potreboval bo pomoč. Najbolj narobe pri njem je bilo, da se je sam sebi smilil, in tega si nikakor ni mogel izbiti iz glave. Kar se je zgodilo, da si je nekega dne prižvižgal domov, skoraj mi je sapo vzelo. Pa ne da mi je uspelo, ko sem ga tolikokrat prepričeval, da je sposoben in dovolj samozavesten za študij . . . ? Takrat pa bruhne iz njega: „Cimer, zaljubljen sem se.“ Vidiš ga, vrabca, zdaj pa še to, sem si mislil. „Madona, čestitam,“ mu pravim (slišal sem namreč, da ljubezen dviguje sa-

rekel: „Saj imaš diplomu, le zakaj bi še bolj študiral?“ Pri tem pa ostane spoznanje, da je diploma samo formalno potrdilo o vašem znanju. Koliko smo v resnici sposobni, vemo le mi sami. Tudi tista množica izpitov, ki smo jih opravili, je lahko dokaj varljiva. Dokler nimaš občutka, da si s svojim znanjem res sposoben kaj narediti in spremeniti na bolje, si nikar ne misli, da si z diplomom „bog i batina“. Daleč od tega.

Zato pa: ukvarjaj se s športom, ljubi in bodi ljubljen, zabavaj se, počuti se mladega, sposobnega, študiraj in ob vsem tem „pamet nučaj“. Le tako ti bo študentsko življenje res kaj dalo in ne zgolj vzelo tri ali štiri zavožena leta življenja.

Edi Korat

ŠTUDENT NAJ BO ... (V CELJU?)

Ne, to pa ne, potem jo mora dobiti tudi Koper. Pa če jo dobi ta, jo mora tudi Črnomelj, pa za njim Radovljica, in ne nazadnje celo Horjul. Toda kljub tolikšnemu številu najvišjih hramov učenosti bi naši planerji kadrov zatrjevali, kako je nujno, da pridobita univerzo tudi Podgrad in Makole. No pa naj bo, saj bodo delali za prakso, bi rekli ta poklicani in pritisnili pečat. Joj, kako bomo dvignili izobrazbeni nivo, bi se širokoustili retoriki na buldogovi imenitnosti (topi gobec) in napihovali svoje rahitično oprsje. Ampak na institucijo za varno okolje smo pa povsem pozabili? Tako jel Njen rektorat naj bo pa kar v Mežici, da ga bomo po potrebi posojali tudi Avstrijcem v primeru zadušljive univerzitetne klime.

Toda Celje ima tri višje šole, ki sicer spadajo v okvir mariborske univerze:

- višja tehniška šola:
 - strojni oddelek
 - gradbeni oddelek
- višja ekonomsko-komercialna šola (VEKŠ)

pedagoška akademija (razredni pouk), pa bi bile lahko v drugem, boljšem primeru povsem samostojne. Sedaj smo vsem trem uredili interiere njihovega počutja in lagodnosti. Celo VEKŠ (v Celju seveda) smo nekako zbasali v ustrezne prostore. Ni nam potrebno več ždeti v tesnih — pretesnih prostorih (tudi po 80 glav v sobi, ki je pravno registrirana za 40 ljudi). Garderobe smo delno uredili, tako da nam pozimi ne bo potrebno strmeti v „optimistične“ profesorje v plaščih, pa tudi predstojnike si bomo lažje in pogosteje ogledali, kot je bilo to v navadi doslej.

Sedaj bo šele lušno. Prakso bomo tako zategnili za teorijo, da je nihče ne bo ločil. No ja, mogoče kakšna izjemna konfiguracija čez par stoletij. Dosledno bomo uveljavili načelo:

teorijo za prakso in prakso za teorijo (oboje pa le za denar) — joj pardon!

Pa samoupravno se nameravamo organizirati. No, to le toliko, da boste vedeli, kako se morate napraviti, če nas obiščete. Celo predsednika načrtujemo. Mogoče ne letos, drugo leto pa sto procentno (škoda le, da ni več procentov).

Spričo tega, da traja študij na vseh treh šolah le po dve leti, bomo skrajšali BRUCOM staž z enega leta na mesec dni oziroma pogojno le do brucovanja.

AL' PO NOVEM LETU

nameravamo opazovati nebo (takrat bodo gotovo jasne in svetle noči). Mogoče bo kaj priletelo iz rektorata ali pa vsaj s posameznih visokih hramov tam ob Dravi. Ne bomo več spraševali kdo, kaj, kje, kdaj, zakaj? Odgovorili si bomo ZATO pa pika pardon — klicaj — takollllll (joj, štirje so preveč — op. p., pa ne zamerite).

Nekje okrog pusta moramo nabaviti oglasne deske, da bodo imeli naši pastirji kam pripenjati obredne roke in ostala obvestila, skratka, da bo stvar tekla kot namazana, čeprav z našo socialno zaščitenostjo.

Najeti nameravamo poklicne fotografe, da nam pofotografirajo vso zverinjad od Celje do Maribora za slike nameravamo vplačevati pri vpisnici, tako da bo dobil vsak kruc (bruc), ki pa v Celju ni zelen, temveč bolj rjav (kaj si more kruc, če je Cinkarna v bližini), komplet s fotografijami od čistilke v Celju do poglavarja odprtih glav v Mariboru.

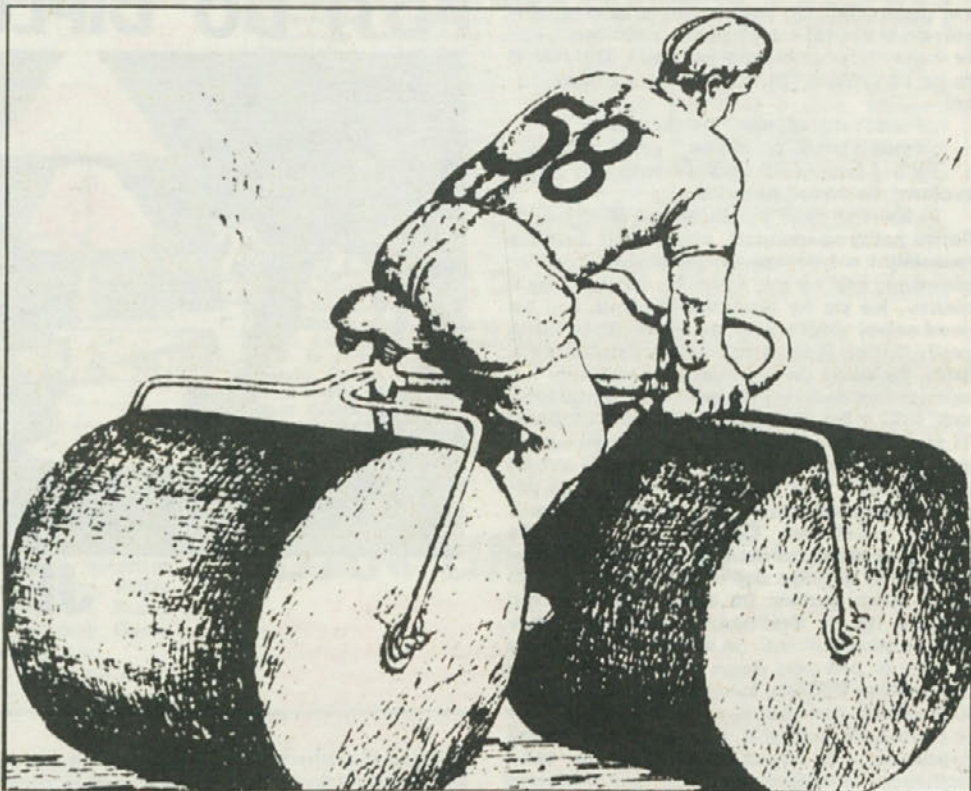
Toda to še ni vse. Kje pa! V juniju in juliju imamo v programu načrtno delo v OO ZSMS in OO ZK in če nas počitnice ne bodo zmotile, bo revolucija, to vam povem. Pr...mej...vir, jaz vam to povem. Ni vrag, da do avgusta ne bi zvedeli, kdo je letos ukradelobe OO ZSMS na VEKŠ v Mariboru ter kje tiči UK ZSMS. To bomo odkrili, pa četudi sam raziskujem (spodaj podpisani Čebulc Fržolinček). Tudi mariborske pedagoge bomo predramili. Če ne bo šlo drugače, bomo poslali ponje našega Gabrijela, ki je trenutno odsoten (je na dopustu, pa upam, da ne bo k...a (zatisnite eno oko. Ste? Ok-kay:kurba).

tednik (dan je enak tednu), saj je kolega izdelal fenomenalno raziskovalno nalogo, ki je namenjena izključno za prakso: DAN IMA 25 UR (čeprav si je eno pod URGENT sposodil pri drugem).

Telesno vzgojo nameravamo pustiti na lanskeletnem nivoju, ko smo vsi telovadili le po podpise k profesorju. Toda občudijske dejavnosti. Te pa nameravamo razviti do DASKE. Za začetek smo si zadali sicer obširno in zahtevno nalogo, da oživimo lanskeletne načrte o občudijskih dejavnostih. No potem pa le še korak in je uresničeno — smo tam (na koncu leta).

Pa naj še kdo reče, da Celje ni zrelo za univerzitetno mesto. Takoj ga pošljem na zagovor k županu mesta. Tam bi namreč lahko bival ne nazadnje tudi rektor, študentje pa kje v praksi (npr. v Mignonu, v NA—NI, v Kopru, v pivnici ali pa kjerkoli drugje pač).

Problem je torej le še v prostorih, ki pa jih bodo skupaj zgradili celjski in maribor-

Pa ne bomo več bruci (toda bili smo bruci).

Občinske velmože bomo prepričali, da Celje potrebuje vse tri višje šole, da je le v tem perspektiva sicer neperspektivnega celjskega gospodarstva, ekonomskemu šolskemu centru se bomo predstavili na gala način, da bo videl, da ni najvišji (toliko mogočen) ob Savinji, da je morda kdo slučajno še višji itd.

Potem ko smo imeli v lanskem študijskem letu tridnevni tednik (opomba: ni brat Novega tednika op. p. — Fržolinc Čebulček) in dnevno le od 9 do 12 ur predavanj, bomo imeli letos le enodnevni

ski gradbinci (tisti, ki študirajo na visoki tehniški šoli v Mariboru in na njenem oddelku v Celju), saj se že tri leta o tem PLODNO in poglobljeno (na dnu petih litrov vina) dogovarjajo. Joj, kako sem srečen, da sem študent na najmlajši slovenski univerzi (ne tisti v Makolah, ampak na tisti v Celju). Mi imamo v sebi duh samoupravljanja in revolucije, ker smo mladi (no to je pač spontan proces), pa ne tisti večniki kje v Ljubljani ali Mariboru, še manj pa v Oxfordu ali Heidelbergu. Mi smo junaki. Pa brez zavisti (škodolželjnosti).

Čebulc Fržolinček

Po XI. kongresu ZK Jugoslavije in po IX. kongresu ZK Slovenije so se družbeno-politični pogoji združeni z zahtevami za dejavnost v osnovnih celicah komunističnega gibanja še poostriili.

Zadnja leta ugotavljamo namreč, da komunisti v visokem šolstvu pomanjkljivo delujejo, kar se prvenstveno kaže v tem, da je marsikje zakon o visokem šolstvu še vedno delno preziran, v redkih slučajih pa celo diskvalificiran iz splošne družbene prakse in da je omejenost subjektivnih sil na univerzi na zgolj svojem delovnem področju nedopustno in pomanjkljivo zasnovana. Reforma celotnega vzgojno-izobraževalnega sistema, še posebno pa visokega šolstva je tvorno povezana tudi in predvsem s komunisti, ki v teh družbenih sredinah delujejo in prevzemajo dolžnost za aktivno vsebinsko preosnovno višjega in visokega šolstva. Tako sposobnost, kot tudi akcijska učinkovitost organiziranega delovanja komunistov na univerzi v nobenem primeru ne opravičuje pričakovanj družbe, zato bo nujno potrebno akcijsko vlogo komunistov še naprej kakovostneje razvijati kot doslej.

Osnovna dolžnost vsakega komunista, ki deluje v katerikoli celici družbe je njegova zavestna povezava v fronto sil katerih revolucija mora biti plod preteklosti in načrt prihodnosti. Zato je nujno, da tudi univerzitetna organizacija komunistov pritegne v svoje razreševanje problemov ne le nek izbran del študentov komunistov, kot je to že tradicionalna praksa vsa leta nazaj, temveč vsaj večino mladih in udarnih subjektov, ki bi morali svoje vrline verificirati, pa jih doslej še niso. Krivec za to je v veliki meri tudi mladinska organizacija, ki ima na univerzi vse prej kot razvito in poglobljeno dejavnost, pa jo zelo radi opredeljujejo kot „pomemben“, sicer pa neštevilen zbor študirajočih. Vsi vemo kakšno je trenutno stanje, pa spontano prepuščamo vse vedno drugim, skratka tistim, ki jih ponavadi ni. Tudi visokošolski delavci komunisti niso v celoti opravičili pričakovanj, katere smo postavili kot njihove primarne naloge, vendar spontano sledijo aktualnim družbenim tokovom.

Napačno je verjetno pričakovati, da bo neka organizacija

močna že sama po sebi, če bo imela močno in sposobno vodstvo, frontnega delovanja pa ne bo razvijala. Takšna mentaliteta pa je danes vse prepogosta, zato se stanje le počasi, ali pa sploh ne izboljšuje.

Samoupravna organiziranost komunistov na obeh slovenskih univerzah v Mariboru in Ljubljani je zasnovana na načelih tripartitnosti upravljanja visokošolskih delovnih (VDO) in temeljnih (VTO) organizacij združenega dela mora biti osnovna skrb slehernega komunističnega na univerzi. Medsebojne odnose med profesorji in študenti bo potrebno tudi življenjsko osmisliti in kot takšne povezovati in prenašati iz šole v družbo in obratno.

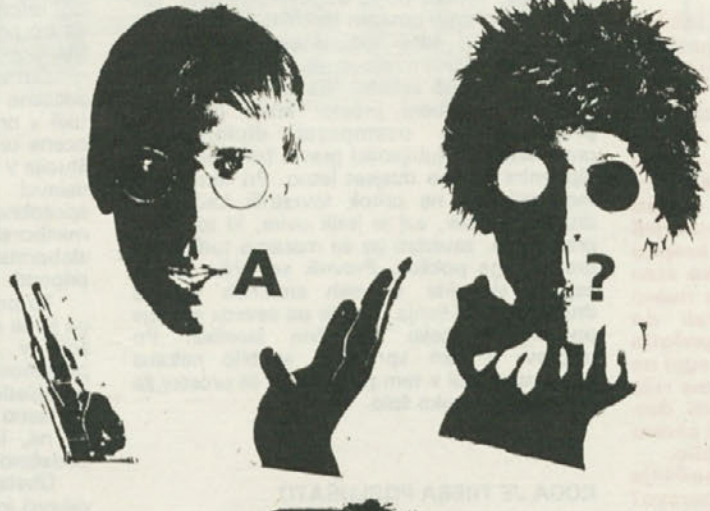
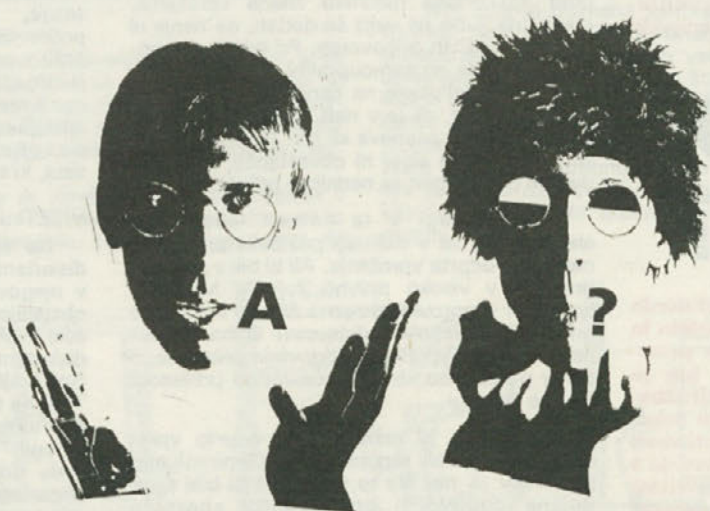
Zaenkrat organiziranje študentov na univerzi zelo šepa in krepko zaostaja za možnostmi. Krivca je mogoče iskati tako v ZK, še bolj pa v organizaciji ZSM, katere pomanjkljivost je tudi v slabih delegatskih odnosih na univerzi (predvsem med študenti) in v netovornem sodelovanju s komunisti. V nekaterih samoupravnih organih posameznih šol pogosto zatajijo delegati uporabnikov, ki se sej teh organov ne udeležujejo, ali pa zaradi nepripravljenosti nekonstruktivno sestankujejo in s tem pogostno zanemarjajo mnenja baze.

Zelo pomembno nalogo pri marksističnem izobraževanju študentov in profesorjev, še posebej pa komunistov na univerzi imata tudi oba Marksistična centra pri univerzah v Ljubljani in Mariboru, ki opravljata pedagoško in znanstveno raziskovalno dejavnost na osnovah družboslovnih znanosti, še posebej marksističnih ved.

Če v kratkem pogledamo še organiziranost komunistov na univerzi, potem vidimo, da je temeljna aktivnost vsakega komunističnega na univerzi usmerjena v OO ZK na določeni VDO oziroma VTO. OO ZK pa se potem povezujejo v univerzitetno konferenco ZK, le-ta pa v občinsko konferenco ZK. OO komunistov imajo praviloma še aktivne ZK za študente in pedagoške delavce.

Torej toliko na kratko o komunistih na univerzi. Potrebno bo, da se bo njihova delovna enotnost še okrepila, predvsem pa povečala akcijska pripravljenost za reševanje skupnih nalog, katere osnovna pogoja sta povečana homogenost, vztrajnost in lastne ter skupne iniciative v delovanju.

B. K.

V obdobju, ko se je študentski list Katedra približal dvajsetletnici obstoja in pri tem izpolnil marsikatero praznino, ki bi jo bilo čutiti v celotnem višje — oziroma visokošolskem izobraževalnem sistemu, ugotavljamo, da znova stojimo pred vprašanjem: da ali ne? Poleg vse večjih finančnih težav, kadrovskih problemov in nezainteresiranosti pristojnih za dialog so se v novejšem času pojavile še dodatne temne lise, katerih prisotnost lahko vsak trenutek pomeni tragičen konec.

Uredniški odbor, ki je bil marsikdaj označen kot ozka frazerska skupina ljudi, ki se izživlja in demonstira pamet odprtih glav, si bo tudi v novi sestavi mogoče še bolj kot doslej prizadeval za pravilno in nemoteno osveščanje bralcev: poleg študentov, profesorjev in druge mladine tudi vseh, katerih stik z listom ne bo pomenil zgolj čitanja, temveč tudi razmišljanje o doslednosti in prispevku Katedre pri razvoju vzgoje in izobraževanja, delegatskega sistema, stabilizacijskih

TVORNO V JUTRI?

prizadevanj, ekonomskih in političnih temeljev naše države, zatiranih manjšin in ljudstev po vsem svetu, kulturne prisotnosti človeka itd., torej za vse, kar je pogoj za razvoj naše samoupravne družbe. V prihodnjem delu imamo v načrtu odpiranje navzven za iskanje skupnih poti vseh mladih, za skupno in tvorno sodelovanje s pedagoškimi in družbenopolitičnimi delavci, s strokovnjaki in ostalimi delavci v združenem delu.

Vendar moramo opozoriti, da bo takšna pot mogoča le z aktivnim sodelovanjem, nas vseh, še posebej pa s prisotnostjo odgovornih družbenih dejavnikov, katerih resnična odgovornost je pogoj in vodilo za uresničitev samoupravno začrtanih težej. Ne tako kot doslej ko smo bili označeni včasih celo kot protidržavni in nesamoupravni element, ker smo pač sledili družbenim tokovom in stalno opozarjali na napake, ki se nam danes krepko maščujejo, in ne tako kot takrat, ko smo na obljubljena in za izdajanje lista nujno potrebna finančna sredstva čakali do obupa in onemoglosti. Takšnega početja pa žal ni nihče obsodil in nam pomagal na nogo. Na kratko: bili smo brezpravna raja ker kot nosilci pravic (seveda tudi dolžnosti) ne bi uspeli z izterjavo, ki bi sodno sicer uspela, vendar sredstev ne bi bilo.

Kdo nam lahko takšno početje analizira in poveže z našo samoupravo? Smo amaterji in potrebujemo širšo družbeno pomoč.

Žalostno, toda resnično je dejstvo, da še vedno obstajamo v nekaterih krogih kot črne, garjave ovce, obsojene na pogin. Prepričani pa smo, da so takšne tendence več kot škodljive za mlado nepreizkušeno univerzo in da bodo, kolikor jih čimprej ne odpravimo, zastupile visokošolsko atmosfero.

Za zaključek pozivamo vse, še posebej pa pedagoške delavce, da nam pomagajo pri kreiranju lista, kajti le tako bomo odstranili zanko, ki nam je namenjena. Uredniški odbor se želi posebej zahvaliti tisti peščici pedagogov in drugihsodelavcev, ki nas niso pozabili in so nam bili veseskozi v veliko pomoč.

POČASNOST NEKEGA DOGOVARJANJA

Pred meseci so se pogovarjali v okviru marksističnega centra pri ljubljanski pravni fakulteti delavci in študenti te ustanove ter mariborske višje pravne šole. Namen pogovora je bil v preosnovanju višje pravne šole v Mariboru v visoko.

Če poizkušam na kratko oceniti te večurne razprave, potem lahko brez zadržkov povem, da je tako ta razprava kot že mnoge pred njo odprla nekatera znana vprašanja, resnici na ljubo pa velja še dodati, da nanje ni dala zadovoljivih odgovorov. Pri tem je potrebno vedeti, da so samoupravni organi ljubljanske pravne fakultete na osnovi zakona dolžni podati mnenje, ali je v naši republici potrebna še ena takšna ustanova ali ne. Takšno mnenje za ustanovitelja sicer ni obvezujoče, a je brez dvoma pomembno za nadaljnje odločitve.

Na podlagi v ta namen izdelanega elaborata so se v diskusiji postavila predvsem naslednja odprta vprašanja. Ali bi bili v primeru prehoda v visoko pravno šolo v Mariboru sposobni zagotoviti ustrezno število kvalitetno primernih pedagoških delavcev? Elaborat nam namreč na to vprašanje odgovarja pritrdilno, s čimer pa se niso strinjali posamezni profesorji pravne fakultete.

Nadalje se je zastavilo kot odprto vprašanje, ali je v naši republici dovolj diplomiranih pravnikov ali ne? Na to vprašanje bi bila sicer dolžna odgovoriti gospodarska zbornica Slovenije, vendar pa ta odgovora ni dala, češ da TOZD nimajo povsem izoblikovanih kadrovskih načrtov, zato tudi skupnih kadrovskih potreb za celotni slovenski prostor v tem pogledu ni moč izdelati. Računa se, da baje slovenski družbeni prostor letno potrebuje približno sto osemdeset diplomiranih pravnikov. Na ljubljanski pravni fakulteti pa jih diplomira do sto dvajset letno. Pri tem pa ni moč računati na pritok tovrstnih kadrov iz drugih republik, saj je jezik ovira, ki to resno preprečuje. zavedati pa se moramo tudi širine pravniškega poklica. Pravnik se lahko danes zaposli skorajda v vseh sredinah našega družbenega življenja. Vse to pa seveda otežuje postavljanje neke natančne številke. Po razpravi o tem vprašanju je bilo nekako razumeti, da bi v tem pogledu bil še prostor za mariborsko visoko šolo.

KOGA JE TREBA POSLUŠATI?

Nadaljnji predmet polemike je obvisel na študijskih programih. V organih pravosodja se je pred tem sestankom pojavila kritika, češ da sedanja mariborska višja pravna šola v svojih študijskih programih preveč poslušno sledi zahtevam gospodarstva. Tudi v prejšnjih razpravah prisotno misel, da naj bi se študentje v Ljubljani bolj usmerjali v pravosodje, v Mariboru pa v gospodarstvo, so na tem sestanku delno opustili. Prevladalo je mnenje, da so programi tako ene kot druge šole zastareli in tako v bistvu ne odražajo v celoti potreb današnjega časa. Razpravljalci so nadalje menili, da se obe bodoči ustanovi ne bi programsko specializirali, temveč naj bi ostali na nekakšni skupni splošni usmeritvi, praksa pa naj bi bila tista, ki bi študente usmerjala v konkretno delo.

ALI BO KDO TUDI PRIZADET?

Morda se je problematika večurne razprave odražala v vprašanih študentov. Predstavniki študentov ljubljanske pravne fakultete je zastavil vprašanje, ki se je nanašalo na to, ali bodo v primeru ustanovitve visoke pravne šole v Mariboru prizadeti razvojni načrti ljubljanske pravne fakultete. Na to vprašanje ni dobil celovitega odgovora.

Mariborski študentje pa so zastavili vprašanje, zakaj v pogledu načel politike policentričnega razvoja SRS tako capljamo prav v pogledu izobraževanja, ko pa je vendar jasno, da je izboljševanje kadrovske politike v manj razvitih področjih najboljši zagotovilo za hitrejši razvoj. Ugotoviti pa velja, da so ravno področja, ki gravitirajo na Maribor, v veliki meri tista, ki spadajo med manj razvita.

HITETI JE TREBA POČASI

Na splošno lahko trdim, da se je večina diskutantov strinjala s predloženim elaboratom v njegovih najpomembnejših točkah, to je, da obstajajo potrebe po ustanovitvi visoke pravne šole v Mariboru, res pa je tudi, da je bilo med diskutanti zelo malo tistih, ki bi se zavzemali za čim krajšo in s tem čim hitrejšo pot do cilja. Tudi na tem sestanku je bilo nekako čutiti duh oportunitizma, ki se je kazal v postavljanju mnogih dilem, katere bi se dale odpraviti z malo dobre volje in seveda samoupravnega dogovarjanja. Večkrat pa je bila prisotna tudi misel: kako naprej, ko pa še niso definirani vsi cilji reforme šolstva. Vse to pa po svoje kaže, da bo pot do ustanovitve visoke pravne šole v Mariboru še precej kabinetna in dolgotrajna.

Ob vsem tem pa ne gre prezreti, da je sočasno tekla razprava o omenjenem elaboratu tudi v organizacijah združenega dela. Splošna ocena te razprave gre v prid razvoju pravnega študija v Mariboru. Razen nekaterih izjem so se delavci tudi pohvalno izrazili o delovnih sposobnostih kadrov, ki so do sedaj prihajali z mariborske višje pravne šole. Med ocenami elaborata pa je bilo tudi nekaj konstruktivnih pripomb k sedanjem učnem načrtu.

To poročanje zaključujem še s sklepom, ki ga je na eni zadnjih sej sprejel svet višje pravne šole v Mariboru in se glasi: razprava o preosnovanju višje v visoko pravno šolo naj se v doglednem času zaključi. Iz zaključkov pa naj bo jasno razvidno, ali je visoka šola potrebna ali ne, in če je, potem naj se ukrene vse potrebno za njeno ustanovitev.

Obstaja pa resno vprašanje, ali bodo delavci in študentje šole uspeli realizirati takšen sklep. Saj je več kot očitno, da je za nekatere odgovorne dejavnike tako v občini kot očitno, tudi širše to več kot postranska zadeva. Postranska zadeva pa slej ko prej rodi tudi postranske rezultate, teh pa si vsaj po več let trajajoči in utrujajoči razpravi menda nihče kaj preveč ne želi. Gotovo bo potrebno iz teoretičnih razprav preiti še na bolj praktične in tako ugotoviti, da teoretična načela o gospodarnosti naložb v kadre, pa četudi so to le pravniki, ni le teorija, temveč globoka naravna zakonitost.

Upam, da bomo modri Slovenci po dolgem razmišljanju le ugotovili, da smo poleg Črne gore še edina republika z eno samo popolno ustanovo za vzgojo pravnih kadrov. Morda se bomo čez čas celo vprašali, če nam zadostuje?

Rudi Krebl

ŠKRIPA, ŠKRIPA!

NAŠ DRUGI DOM — IMAMO!

Študentje so v prejšnjih letih mariborskega porajajočega se univerzitetnega mesta mnogo razpravljali o žgočih problemih tistega časa. Postavljena so bila vprašanja, kdaj bo dovolj ležišč oziroma kdaj bo število ležišč v študentskih domovih zadostovalo za socialno najbolj ogroženo mladino in jo rešilo izpod tiranstva privatnih stanodajalcev. Danes se, kakor izgleda, naše mesto lepo ponša s štirimi stolpci za študente, to je z blizu tisoč ležišči za najrevnejši sloj študentov naše družbe, toda

ali je tudi v domovih vse v redu?

Na to vprašanje nam bo lahko odgovoril marsikateri stanovalci, ki se vsaj malo zanima za tekočo problematiko. Če pa vprašamo študenta, ki je samoupravno in politično prisoten pri teh problemih, pa nam bo navrgel probleme, ki segajo vse od pomladanskega časa tega leta pa do vročih avgustovskih dni. Od pomladanskega časa zato, ker nekateri študentje niso brez dlake na jeziku.

Marsikdo se še spominja, da smo se zbrali na zboru stanovalcev v depandansi študentskih domov in takrat razpravljali o planu domov za to leto ter seveda s tem o stanarinah v domovih. Takrat smo jasno rekli, da

hočemo dodatno obrazložitev glede stanarin, da vendar ne morejo stanovalci v domovih pokrivati slabega poslovanja študentske menze z zviševanjem stanarin. Prav tako srno poudarili, da več kot polovica vseh stanovalcev ne hodi na kosilo v depandanso, kaj šele na večerjo.

Toda vseeno, svet študentskih domov, v katerem so poleg delegatov delavcev in uporabnikov zastopani tudi stanovalci, je potrdil plan z manjšimi korekturami.

Sklep o stanarinah je bil sprejet — toda kako se je glasil?

Bolje obveščanemu stanovalcu je gotovo znano, da so se stanarine povečale v tem letu že drugič. To povišanje stanarin je sledilo sklepu, sprejetemu na seji sveta študentskih domov. Preden so delegati stanovalcev glasovali o novih stanarinah, so postavili tole zahtevo: stanarine naj se v prvem koraku zvišajo, v drugem koraku pa se bodo zvišale ali pa tudi znižale šele, ko bodo stanovalci ugotovili, ali je to res potrebno. Delegati stanovalcev v svetu so podali takšno zahtevo, toda sklep v zapisniku, za katerega je treba reči, da je zelo zvito napisan, pa se dejansko glasi drugače. Res je, da so imeli delegati stanovalcev na voljo glasovanje o zapisniku na sledeči seji sveta, toda zaradi nepozornosti na „zamotani“ sklep so le-tega sprejeli.

Nemalo smo bili začudeni, ko smo petnajstega avgusta pričeli plačevati stanarine, kot da je povišanje stanarin v drugem koraku dejansko potrjeno. Predsednik zbora stanovalcev se je zaradi nove cene pozanimal pri tov. Sitarju, direktorju študentskih domov, toda ta ga je nadrl.

Obstaja dvom o pravilnosti predloženih kalkulacij v planu, ki smo ga sprejeli!

Malo po sprejetju plana za tekoče leto je bila sklicana komisija za socialno-ekonomska vprašanja pri komiteju univerzitetne konference ZKS. Komisija je takrat obravnavala splošno stanje v študentskih domovih. Poleg tega je komisija pregledala s strokovno pomočjo predlog pravilnika, katerega naj bi potrdili na prihodnji seji sveta študentskih domov. Vsebinska tega pravilnika je bila nasproh zelo neprimerna, saj je komisija ugotovila, da se lahko sprejme le manjši del pravilnika, in sicer tisti, ki govori o sprejemu stanovalcev v domove za bodoče študijsko leto. Vsa

ostala vsebina predloga pravilnika pa je bila popolnoma neusklajena z načeli socialističnega samoupravljanja. Eden od prisotnih na seji je kratko in jedrnatno ugotovil: „Najprej se pogovorite o pravilni vsebini samoupravnih odnosov, zapisanih v samoupravnih aktih študentskih domov, nato pa o hišnem redu!“

Nazadnje je delegat stanovalcev sprožil dvom o pravilnosti prej omenjenih kalkulacij. Ta tovariš je namreč dokazoval, da pri izračunu kalkulacij ni upoštevano enotno število ležišč pri posameznih postavkah v kalkulaciji.

Obljuba dela dolgi

Na seji komisije je bil prisoten tov. Sitar, ki je takoj samoiniciativno zatrdil, da bo omogočil preverjanje že veljavnih kalkulacij, ter da bo po skupnem preverjanju strokovne službe in s strani določenih stanovalcev narejena ocena.

Predsednik komisije pa je predlagal, da se ta pismena ocena odda na komitej UK ZKS še pred sejo komiteja, da bo le-ta ocenil stanje.

Predsednik zbora stanovalcev se je tako kot za nepojasnjeno povišanje stanarin pozanimal tudi za to skupno oceno kalkulacij, in sicer 15. avgusta, to je na sam dan vselevanja v študentske domove. Direktor študentskih domov pa je zdaj predsedniku zbora stanovalcev dejal, da se bodo kalkulacije preverjale le, če bo ta vložil pismeno zahtevo.

No, zdaj je pismena zahteva vložena, toda ali se ne bi za konec vprašali, kam vodi takšno obnašanje nekaterih, ki bi radi naredili iz socialističnega samoupravljanja vse kaj drugega kot socialistično samoupravljanje. Pa ne samo to, v študentskih domovih se poraja vprašanje, kdo je ukinitel izdajanje kosil in večerj za študente v času počitnic. Danes, konec avgusta, lahko vidiš študenta, kako se hrani vsepovsod, samo v študentskih domovih ne, ki pa so posebnega družbenega pomena. Ob vsem tem pa je potrebno reči, da predstavnik političnih aktivov stanovalcev že dolgo niso vodili pogovora s tovarišem direktorjem, ker jih le-ta ignorira in poizkuša diskvalificirati iz političnega življenja študentskih domov.

Predsednik sveta študentskih domov, sicer doktor znanosti, je na eni od sej predlagal, da stanovalci razmislijo o izključitvi električne napetosti v domovih v času od dvanajste do druge ure popoldan. Zaradi tega naj bi, po njegovi obrazložitvi, naraslo število odjemalcev kosil v študentski menzi, saj stanovalci ne bi mogli pripravljati skromnih obrokov v kuhinjah, ki so zgrajene prav v ta namen. Ni kaj — inovacija za doktorja znanosti.

ŠTUDENSKI DOMOVI

Nekateri študentje iščejo sobo pri zasebnikih, ki jih bolj ali manj „gulijo“ — kaj pa jim drugega preostane, če zaradi kakršnihkoli vzrokov študentske sobice v domu ne dobe. In kakšni so kriteriji za sprejem v študentski dom? Sprejeti so lahko le redni študentje, komisija za sprejem pa upošteva premoženjsko stanje, učni uspeh ter posebne socialne pogoje. Treba je napisati prošnjo, ki jo pošljejo vsi novi kandidati in tudi stanovalci, ki so že prebivali v domu v prejšnjem študijskem letu. Pri starih prosilcih se upošteva obnašanje v preteklem študijskem letu, komisija pa sprejme kandidate na osnovi stalnega prebivališča, razvitosti regije iz katere izhaja; upošteva pa tudi zdravstveno stanje prosilcev. Ne sprejema pa zakonskih parov z otroki. Če je študent iz druge republike je lahko sprejet v dom le pod pogojem, da v lastni republiki ne more obiskovati željene šole.

V študentskih domovih je kuhinja, kjer pripravljajo kosila in večerje, ter bife, ki posluje dnevno od 7. — 21. ure (razen ob nedeljah in praznikih), odprt pa je tudi v soboto dopoldne.

V štirih stolpih študentskih domov je 976 ležišč. V sobi je ena ali dve postelji, posameznik pa si lahko stanovalca izbere sam. V vsakem nadstropju so skupne kopalnice in stranišča, na razpolago pa je tudi majhna čajna kuhinja.

Potrebe in povpraševanje po razpoložljivih sobah v študentskih domovih so izredno velike, mnogo večje kot je trenutna zmogljivost.

Študentje so v domovih samoupravno organizirani. Njihovo delo se odvija po skupščinah stolpčev, v delegatski konferenci in njenem predsedstvu, ki ima več komisij — študentje so vključeni še v ZSMS, deluje pa tudi aktiv ZK. Študentje se lahko vključujejo tudi v interesne sfere v okviru obstoječih obštudijskih dejavnosti.

UNIVERZITETNA ORGANIZACIJA ZVEZE SOCIALISTIČNE MLADINE SLOVENIJE NA UNIVERZI

Univerzitetna organizacija ZSMS je enotna organizacija v idejnem, organizacijskem in akcijskem smislu. Združuje vse člane ZSMS, ki študirajo na univerzi v Mariboru.

1. Kdo so člani univerzitetne organizacije ZSMS?

Eno izmed določil statuta ZSMS pravi, da se morajo člani ZSMS angažirati tam, kjer živijo, in tam, kjer delajo. Študent, član ZSMS, deluje tako na dveh mestih (v okviru možnosti):

1. v krajevni skupnosti, kjer stalno prebiva; če študira zunaj kraja stalnega bivališča, se na univerzi vključi v delo ustreznega pokrajinskega kluba;

2. na univerzi, kjer dela oziroma študira. Tu se mora vključiti v osnovno organizacijo ZSMS, ki je organizirana na šoli in visokošolski temeljni organizaciji združenega dela (VTOZD), kjer je vpisan. Vključiti se mora takoj ob prihodu (ob vpisu) s tem, da prinese s seboj evidenčni karton, ki mu ga izstavi prejšnja organizacija OO ZSMS. Če ga nima, izpolni novega. Evidenčni karton odda pri sekretarju OO ZSMS.

2. Kakšni so cilji univerzitetne organizacije ZSMS?

Člani ZSMS na univerzi se v okviru univerzitetne organizacije ZSMS in njenih organov borijo za razvoj samoupravnih socialističnih odnosov na univerzi, skupaj z mladimi delavci, mladimi v kmetijstvu, mladimi v krajevni skupnosti in mladimi iz drugih smeri izobraževanja. Borijo se za uresničevanje novih odnosov v družbi na osnovi partijskih in na osnovi lastnih dokumentov in na osnovi lastnih programov, ki smo jih sprejeli na 9. kongresu in na konferenci republiške konference ZSMS. Naši cilji so

ŠTUDENTSKE PRIREDITVE

bodo tudi letos popestrile tvoj prosti čas v kolikor se jih boš udeležil — le kakor številka v občinstvu, ali bolj ustvarjalno kot aktiven študent, ko boš s svojim delom, pripomogel k uspehu akcije, morda boš celo sam nastopal.

Študentske prireditve obsegajo vse obštudijske dejavnosti, od športne do kulturne — potekale bodo čez vse šolsko leto. V preteklem letu je bil poudarek na kulturnih prireditvah, kar je predvsem posledica nedela večine komisij na osnovnih organizacijah ZSMS po vseh šolah — tako da člani UK ZSMS tudi niso mogli napraviti čuda — najaktivnejša komisija — kulturna — je štela komaj pet članov — da o ostalih komisijah raje ne govorimo. Pomembno vlogo za uspeh prireditve ima tudi komisija za informiranje, ki te bo (?) sprotno obveščala o vseh novostih študentskega živ-žava. Dela je precej. Tudi od tebe je odvisno, kako bodo zaživele obštudijske dejavnosti na vaši šoli — pridruži se kakšni komisiji: te zanimajo plakati, šolsko glasilo — potem se priključi komisiji za informiranje; če te zanima kino, gledališče, pesmi, likovnost, glasba... je kulturna komisija pravi naslov. Tukaj so še šport, in mnoga druga področja — nekaj te prav gotovo zanima (morda radioamaterizem, potovanja...?)... boš videl — ne bo ti žal. Poiskusi — nihče te ne obvezuje! Če boš opazil, da v OO ZSMS na tvoji šoli bolj malo migajo — zbodi jih s kakšno kritično pripombo ali napiši članek in radi ga bomo objavili (honoriramo!).

Ta članek naj ti bo v spodbudo; ne pozabi da študentsko življenje ni le študij, ampak tudi kaj bolj kreativnega.

**KDO?
KOGA?
KOMU?
KOGA?
PRI KOMU?
S KOM?**

RADIO ŠTUDENSKI DOMOVI ?!

KONCERTI MED ŠTUDENSKIMI DOMOVI ?!

GLEDALIŠČE V

mnoogostranski in zajemajo več področij, saj praktično ni področja, na katerem mladi ne bi delovali.

3. Kakšna je organiziranost univerzitetne organizacije ZSMS?

Vsak član ZSMS se mora včlaniti v osnovno organizacijo ZSMS na VTOZD, kjer študira. OO ZSMS organizira zaradi bolj intenzivnega dela komisije: idejnopolitično, študijsko, komisijo za samoupravljanje, športno, kulturno, socialnoekonomsko in druge. Člani v OO ZSMS razpravljajo o problemih, ki se pojavljajo pri njihovem delu in bivanju, o problematiki dela in razvoja VTOZD ter se idejnopolitično izobražujejo. OO ZSMS mora spremljati družbena in materialna vprašanja študentov, vsebinsko mora vplivati na delo samoupravnih organov na šoli (VTOZD) in zahtevati, da se dosledno po samoupravni poti rešujejo problemi, s katerimi se študenti srečujejo. OO ZSMS je nosilec kandidacijskega postopka pri volitvah delegatov na VTOZD, po volitvah pa spremlja njihovo delo.

Najvišji organ univerzitetne organizacije ZSMS je univerzitetna konferenca ZSMS (UK ZSMS). UK ZSMS ima v skladu s statutom ZSMS status občinske konference ZSMS. Sestavljajo jo delegati, ki jih neposredno volijo člani ZSMS v OO ZSMS in delegati obštudijskih dejavnosti. UK ZSMS zlasti določa politiko, stališča, naloge in program univerzitetne organizacije ZSMS v skladu s programom ZSMS ter cilji, ki so bili prej navedeni. Voli tudi izvršilne organe univerzitetne organizacije ZSMS in obštudijskih dejavnosti.

Predsedstvo univerzitetne konference ZSMS, ki je izvršilni organ univerzitetne konference, ima sedež v Tyrševi ulici 23 (klet študentskega doma), uradne ure pa vsak dan od 12. do 14. ure (razen sobote, nedelje in praznikov). Telefonska številka (062) 22-977.

Univerzitetna organizacija ZSMS se za reševanje nekaterih skupnih nalog povezuje z občinsko organizacijo ZSMS v Mariboru, Celju, Kranju in Kopru ter z univerzitetno organizacijo ZSMS v Ljubljani in ostalih jugoslovanskih univerzitetnih centrih.

UK ZSMS delegira delegate v republiško konferenco ZSMS.

RADIOKLUB „ŠTUDENT“

V okviru univerzitetne konference ZSMS v Mariboru deluje tudi radioklub Študent, ki je bil ustanovljen pred dobrim letom na pobudo SO Maribor in zainteresiranih študentov. Radioklub ima sprejemno-oddajno postajo moči 250 W z usmerjenim vrtljivim antenskim sistemom.

Člani kluba dosegajo zveze z radioamaterji na vseh kontinentih in sodelujejo na večjih mednarodnih tekmovanjih. Redno organizirajo tečaje za telegrafije in poznavanja mednarodnega pravilnika o telekomunikacijah.

Interesenti, pohitite in se včlanite v klub. Se posebno, če se šolate v Mariboru. Sedež kluba je v prostorih UK ZSMS, Tyrševa 23 (ŠD II), Maribor. Uradne ure so vsak dan od 12. do 14. ure. Telefon: (062) 22-977.

MEDNARODNI KLUB PRIJATELJSTVA

Začetki kluba segajo v leto 1974, ko je bil ustanovljen kot klub tujcev. MKP v pravem pomenu in vlogi, ki jo ima sedaj, pa deluje od leta 1976 v okviru Univerzitetne konference ZSMS Maribor.

Člani MKP so predvsem tuji študentje, ki študirajo v Mariboru. Klub ima 80 članov iz 17 držav: Kenije, Afganistana, Jordanije, Indonezije, Gvineje Bisao, Centralnega afriškega kraljestva in drugih.

V okviru kluba delujejo tudi komisije, predsedniki so člani kluba. Te komisije so kulturna, športna, komisija za družbeno dejavnost, komisija za informiranje, komisija za študijska in socialna vprašanja.

Naloga kluba so reševanje problemov tujih študentov, predvajanje filmov, priprava razstav in folklornih nastopov.

Klub ima prostore v študentskem domu III, Tyrševa 23 ali v Klubu mladih, Orožnova 2.

KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO ŠTUDENT

Društvo deluje že petnajst let. Želja članov je, da bi v resnici postalo reprezentančno društvo mariborskih študentov. Društvo ima štiri sekcije, in sicer:

- folklorna skupina (FS)
- akademski pevski zbor (APZ) Boris Kraigher
- športni plesni klub (ŠPK)
- skupine za moderni ples — Point

Folklorna skupina je najstarejši del KUD. Seveda s tem ni rečeno, da so člani te sekcije tudi po letih najstarejši. Pravzaprav so le-ti najbolj poskočni, tako na odru kot za njim. Vaje ima FS dvakrat tedensko po dve uri, po potrebi pa tudi več. Člani FS veliko nastopajo v Beogradu, Skopju, Varaždinu ter po dolgem in po čez po Sloveniji. Folkloristi tudi

ŠTUDENSKI POKRAJINSKI KLUBI

Poglavitna naloga koordinacijskega sveta pokrajinskih klubov (KS PK) je koordinacija dela med posameznimi pokrajinskimi klubi.

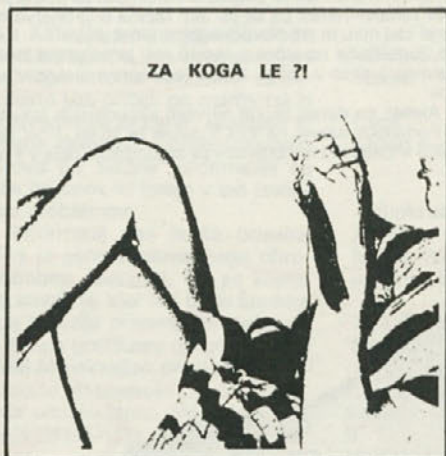
Posamezni pokrajinski klubi vključujejo študente določene regije, ki študirajo na eni izmed šol mariborske univerze.

V preteklem študijskem letu je v KS PK delovalo 14 pokrajinskih klubov — dolenskih, šaleških, primorskih, žalskih, istrskih, celjskih, koroških, posavskih, ptujskih, in laških študentov, občine Šmarje pri Jelšah in klub študentov občine Slovenske Konjice.

Namen in naloge KS PK so: aktivno vključevanje članov pri reševanju štipendijske politike, povezovanja s TOZD in OZD v matičnih občinah, spoznavanje članov kluba s samoupravljanjem v podjetjih, organiziranje medsebojne pomoči med člani, spoznavanje novih članov z možnostmi in načinom študija, organizacija izletov, obisk gledališč, filmskih in opernih predstav.

Vsi klubi delujejo v okviru združenja, to pa v okviru univerzitetne konference ZSMS Maribor. Prav tako se člani klubov vključujejo v vsakoletne aprilsko-majske študentske prireditve. V okviru združenja deluje tudi sekretariat ZK, pri posameznih klubih pa so ustanovljeni aktivni ZK.

Združenje in njegovi posamezni klubi imajo prostore v študentskem domu III pri predsedstvu UK ZSMS, Tyrševa 23. Uradne ure so vsak dan med 12. in 14. uro, telefon 22 977.

po nastopih ne mirujejo in s tem, tako trdijo, vedno uspešno preganjajo utrujenost.

Kaj je folklor, ve menda vsak, in če vas veseli, zaplešite z njimi. Verjetno ni neznan postopek, da pevci APZ Boris Kraigher dosegajo iz leta v leto lepe rezultate. Repertoar zbora zajema veliko narodnih in ponarodelih pesmi (ne samo slovenskih in jugoslovanskih). Dirigent zbora Stane Jurgenc je med „apezejevci“ zelo priljubljen. Zbor veliko gostuje po Jugoslaviji in v tujini.

Člani imajo redne in „izredne“ vaje — v Dželozi, na piknikih, praznovanjih rojstnih dnevov svojih članov in članic... Tako ne manjka zabave, veselja petja in kdor rad prepeva, naj se vključi v APZ! Plesalci „klasike“ se bodo verjetno vključili v športno plesno skupino. Ta skupina trenira latinsko-ameriške (trumba, samba, ča-ča-ča), standardne (valček) in moderne plesne, seveda prirejene za tekmovanja in turnirja. Tudi člani te skupine veliko nastopajo in gostujejo.

Point je skupina za moderne plesne, ki združuje mlade, ki želijo plesati in še plesati. To ni DISCO CLUB, temveč združitev plesa z gibi, z izrazom, s kompozicijo na odru. Torej nadobudni mladi plesalci, navdušeni za moderni ritem, priključite se!

Verjetno ste že spoznali, da KUDOVCI združujejo prijetno s koristnim. Člani so sami veseljaki, družabni in radi so skupaj. Po vajah se dobivajo ob pivo, kjer pozabijo na študij in domače pa tudi ljubezenske probleme.

KUDOVCI vabijo k sodelovanju vsakogar, ki želi sodelovati, kajti v „pomladku“ je bodočnost KUD Študent.

Društvo ima prostore v depandansi študentskih domov, v kleti, Ob parku 5. Uradne ure so vsak dan od 9. — 11. ure, telefon 25-927.

REKREACIJSKI KOLAŽ

Telovadnica pri študentskih domovih bo na razpolago študentom, ko ne bo zasedena z drugimi športnimi panogami. Obrnite se na komisijo za občudnijske dejavnosti pri študentskih domovih, se pozanimajte in si organizirajte rekreacijo.

Mariborska vzpenjača je pripravila osebne popuste tudi za študente, vendar to zadeva le smučarje oziroma njihove sezonske smučarske dovolilnice.

S smučarsko izkaznico lahko nabavite pri SK Braniku na Grajskem trgu 4. Tisti, ki igrate tenis imate na razpolago igrišča Branika v Ljudskem vrtu, kakor tudi teniško igrišče v športnem parku na Taboru, ki je asfaltirano. Oba teniška kluba nudita študentom posebne ugodnosti in popuste. Vse informacije so vam na voljo v uradu ŽSD Maribor, Trg revolucije 9 in ŠD Branik. Omenjeni športni društvi vključujeta tudi vse ostale športne panoge od atletike do plavanja.

Študentje imajo možnost za plavanje tudi v dveh mariborskih kopalniščih Fontana in Pristan, ki nudita različne popuste, predvsem kadar gre za skupinski obisk. Možno je organizirati tudi abonmajske karte. Čas za prosto kopanje je rezerviran vsak delavnik med 15.30 in 17. uro in od 18.30 do 20. ure ter ob sobotah do 22. ure.

V sklopu univerze so bila ustanovljena tudi študentska športna društva in sicer po posameznih šolah. To pomeni prvo povezavo športnega življenja na šolah, ki odpira nove možnosti za prireditev raznih tekmovanj in organiziranje študentskih športnih prireditev. Kljub dejstvu, da so se ta športna društva v preteklem letu slabo izkazala ne leti krivda izključno nanje. Kaj pa smo napravili študentje kot posamezniki, da bi si telesno kulturo približali?

Zelo malo!

ŠTUDENTSKI SERVIS

BI RADI ZASLUŽILI? . . .

Vsi tisti, ki študirate v Mariboru, eno, dve, tri, štiri ali pa več let (seveda, če ne gre vse po sreči — predvsem pa, če nam je ne delijo z veliko žlico), študentski servis verjetno že poznate. Dinar, zaslužen preko servisa, vam je verjetno že velikokrat prišel prav — kot priboljšek, s katerim ste si trenutno zajezili spletnje pajčevine po želočcu, oziroma kot potreba za nabavo nove garderobe, pa za kozmetičarko, frizerja, savno ali pa za duhovno potešitev — kolikor vam je to uspelo z obiskom v kinu, gledališču, galeriji, disku itd. Vsi tisti, ki trenutno študirate v Mariboru prvo leto, torej vsi, ki ste bruci in ste šele v obdobju prilagajanja, naj vam navedemo nekaj osnovnih podatkov. Da ne bi bili suhoparni, zelo na kratko.

Študentski servis deluje kot servis od leta 1971, prostore pa ima v depandansi študentskih domov OB PARKU 5. Vanj se lahko včlanite vsi redno vpisani dijaki in študentje vsak dan med uradnimi urami od 8. do 12. Za vpis pa potrebujete dve sliki in 10 dinarjev ter potrdilo o šolanju (dijaki) oz. frekventacijsko potrdilo (študentje). Servis ima evidenco del, ki so trenutno na razpolago in so vpisana v posebni zvezek. Tudi ti lahko vtakneš vanj svoj radovedni, predvsem pa dela željni nos! Študentje se odločajo za delo, ki jim najbolj „diši“. In kakšna dela nudi servis, kolikšen je zaslužek? Dela so različna: od strokovnih, ki zahtevajo intelektualno znanje višje ali visoke šole, do administrativnih in tudi fizičnih del. Honorarji za izvršeno delo se določajo na osnovi raznolikosti in težavnosti posameznih opravil, pogojev dela ter potrebnega znanja in se gibljejo od 23 do 50 dinarjev na uro.

Posebno veliko povpraševanje za delo je v počitniških mesecih in v času, ko štipendije ne dotekajo redno. Čeprav še vedno v glavnem prevladujejo dela za fante — dekleta, nikar ne obupajte! Tudi za vas se bo kaj našlo! Posebno v čišlih so bojda figurantska dela (Pomoč geodetom, izvajanje raznovrstnih anket, pa tudi čiščenje prostorov in razna kurirska dela pridejo kar prav. Včasih tudi čuvanje psov in mačk — čeprav bolj poredko.

Kakšnih počitnic na Tahitiju oz. potovanja okoli sveta si s prisluženim denarjem razumljivo ne boste mogli privoščiti, prislužili, včasih prigrali pa si boste žepnino, morda dodatek k štipendiji.

. . . ALI NAPRAVILI ŠOFERSKI IZPIT?

Če še ne znate voziti jeklenega konjička, pa bi to radi počeli — seveda za 15 dinarjev popusta pri uri vožnje in če ste poleg tega še študent oz. dijak, je avto šola, ki deluje v sklopu študentskega servisa, pravi naslov za rešitev vašega problema.

Šola pripravlja vsak mesec dva teoretična tečaja za vozniški izpit kategorije B, organizira pa tudi zdravniški pregled in opravljanje izpitov iz prve pomoči. In končno vas vrli inštruktorji nauče upravljati kovinsko škatlico, tako da brez zadrege vozite pred izpitno komisijo. Če torej izpit opravite, je vaša trofeja v žepu, sicer poizkusite ponovno. Letna kapaciteta šole je 700 slušateljev. Pohitite, dokler je še čas, volja in denar...

INTERNACIONALNI ŠTUDENTSKI SERVIS

Internationalni študentski servis deluje v okviru Študentskega servisa Maribor. Njegov namen je omogočati študentom in dijakom cenejša potovanja in organizirati delo v tujini.

Dejavnost Internationalnega študentskega servisa je:

- izdajanje mednarodnih študentskih izkaznic (ISIC — International student identity card), ki omogočajo študentom popuste v tujini. ISIC izkaznico lahko dvigne vsak reden študent, če prinese potrdilo o šolanju, eno sliko in denar za markico;
- informiranje o popustih za študente pri prevozih, bivališčih, turističnih storitvah, pri ogledih prireditvah in kulturnih ustanov itd., tako pri nas kakor v tujini;
- pomoč študentom, ki želijo delati v tujini.

Ker vseh informacij, ki jih posedujemo, ni mogoče posredovati na šole, Internationalni študentski servis svetuje, da se vsak študent pred potovanjem ali odhodom na delo v tujino oglasi pri nas.

Internationalni študentski servis deluje v prostorih UK ZSMS, Tyrševa 23, telefon 22 977, vsak ponedeljek, sredo in petek od 14.30 do 16.30.

IAESTE

je mednarodna organizacija za izmenjavo strokovnih praks za študente s tehnično izobrazbo.

Sekcija te organizacije že nekaj časa aktivno deluje na Visoki tehnični šoli. Sodeluje lahko vsakdo, ki ga to delo zanima. V zimskem času hodijo člani te organizacije po delovnih organizacijah in skušajo dobiti zagotovila, da bodo le-te v poletnih mesecih pripravljene sprejeti na prakso enega ali več tujih študentov. Od števila zbranih praks pri nas je odvisno, koliko ponudb bo organizacija dobila iz tujine.

Vsaka sekcija oziroma pododbor dobi toliko tujih praks, kolikor jih je nabrala v domačih podjetjih in jih poslala za izmenjavo. Pred izmenjavo je potrebno zbrati število zainteresiranih, ki želijo na prakso v tujino. Prijavljeni študentje morajo izpolnjevati določene pogoje glede študijskega uspeha, starosti in podobno.

Prav tako zajema delo IAESTE tudi recepcijsko službo, ki bo skrbela za tuje študente, ko pridejo v poletnih mesecih k nam na prakso.

Dela imajo vsi člani te organizacije dovolj vse leto.

AIESEC

je mednarodna organizacija za izmenjavo študentov ekonomije. Vključuje 54 držav, med katerimi je tudi Jugoslavija.

Osnovni cilj organizacije je izpolnjevanje znanja študentov ekonomije in priprava za kasnejša dela v gospodarstvu ter razvijanje prijateljskih odnosov med državami članicami.

Študent, ki po tej organizaciji odpotuje na prakso v tujino, se tam izpopolni v znanju tujega jezika, seznanja se s tujo tehniko in tehnologijo, načinom vodenja in organiziranja podjetja, seznanja se s kulturnimi, socialnimi in političnim življenjem določene države, kar mu koristi za poglobitev znanja in za boljše poznavanje tujega trga in njegovih zahtev. Hkrati pa se ob tem razvija prijateljstvo med mladimi, kar omogoča širjenje idej miru in mednarodnega razumevanja.

V Aiesec je Jugoslavija na vidnem mestu, saj je tretja po številu študentov, ki gredo vsako leto na prakso v tujino. Vsako leto opravi prakso v tujini približno 300 naših študentov.

Pododbori Aiesec so danes skoraj na vseh ekonomskih fakultetah ter višjih in visokih šolah. Pododbor Aiesec na VEKŠ deluje že 15 let. Prav tako je tak pododbor tudi na VEKŠ v Celju in na Visoki šoli za organizacijo dela v Kranju.

„ŠTUDIJ IN GLASBA“

To je naslov oddaje študentov, ki študirajo v Mariboru. Oddaja je na sporedu **radia Maribor** enkrat tedensko, in sicer **prvi teden v torek od 18. ure do 18.30 in drugi teden v petek od 8.35 do 9. ure**. To se ponavlja.

Oddajo pripravlja in vodi uredniški odbor v sodelovanju z rednimi in občasnimi sodelavci. Vrata oddaje so odprta, zato vabimo vse, ki imajo veselje do pisanja, združeno s sposobnostjo opazovanja, da se zgledajo na **Radiu Maribor, Koroška cesta 19**, kjer se bodo z urednikom dogovorili za sodelovanje.

Torej vsi tisti, ki občutite nepravilnosti in se srečujete z vsakdanjimi problemi v študiju, pri delu, v samoupravi in družbenopolitični praksi, prispevajte svoj delež pri reševanju omenjene problematike in s tem izboljšajte kakovost, izvirnost in aktualnost naše skupne oddaje, popestrene s prijetno glasbo.

Vsak drugi torek ob 18. uri pa lahko na radiu Maribor prisluhnete skupni mladinski oddaji **Mladi za mlade**.

Telefon: (062) 24-281

POSKRBJIMO ZA POLNE TREBUHE

„Kdor gre na Dunaj, mora pustiti trebuh zunaj,“ nekako tako se glasi ljudski pregovor, kateriga si zagotovo niso v času Marije Terezije izmislili turisti, temveč študentje, ki so v tistih časih morali po svoje znanje v dunajske hrame učenosti, pa jih je verjetno tam zajelo hrepeneje po domačih žgancih, klobasah in kdo ve še po kakšnih kulinarčnih posebnostih, ki jih je v tistem času premogla slovenska kuhinja. Vse od tistih časov pa do danes verjetno ni bilo študenta, ki ne bi imel problemov s prehranjevanjem. Res da v današnjem času premoremo velike, pa malo manjše restavracije, menze, gostilne in v skrajnem primeru tudi kakšen bife, pa se vendarle ne moremo pohvaliti, da študentu padajo pečeni piščanci kar naravnost v krožnik. No, saj tega verjetno noben študent tudi ne pričakuje, pričakuje pa vsaj zdravo prehrano, primerno njegovemu žepu. To pa resnici na ljubo, študent zelo težko dobi. Pri tem pa velja še dodati da je problem družbenega prehranjevanja, po naši oceni, v Mariboru za kanček še bolj neurejen kot v drugih slovenskih mestih.

Na uredništvu Katedre smo ugotovili, da je prav, da študentu svetujemo, kje in kako naj se hrani. Na osnovi tega smo se dogovorili za akcijo in tako namesto vas pričeli po mariborskih restavracijah poizvedovati za cene, kvaliteto in usluge, namenjene dnevemu prehranjevanju študentov. Gotovo bo takšna informacija še posebno koristila brucem, ki imajo v teh jesenskih dneh kopico problemov.

Pri zbiranju informacij nas je še posebej zanimajo: kakšna je cena posameznega obroka, ali se je potrebno abonirati, kje se kupijo bloki, kakšen je ambient, kjer naj bi se študent hranil, in seveda lokacija posamezne restavracije kakor tudi odnos gostincev do gostov. Na kraju smo naredili še nekakšen pregled, v katerem vam posamezne restavracije priporočamo, slabše pa seveda odsvetujemo. No, pogledjmo, kakšne podatke je zbrala naša uredniška ekipa.

RESTAVRACIJA CENTER — Prešernova 3 (blizu stare VEKŠ)

Cena	Čas
Zajtrk 7,00 din	7.—9. ure
Kosilo 28,80 din	11.—15. ure
Večerja 21,00 din	18.—21. ure

Bloke lahko kupite v upravi restavracije Center — TOZD CERTUS — poleg restavracije Center, prvo nadstropje, računovodstvo. Opozarjamo vas, da je prehranjevanje v tej restavraciji brez blokov občutno dražje. Restavracija je samopostrežnega tipa. Glede kvalitete hrane bi jo lahko uvrstili med slabše restavracije.

MENZA V ŠTUDENSKIH DOMOVH — Ob parku 5 (Študentsko naselje)

Cena	Čas
Zajtrk ga ni	—
Kosilo 24,00 din	12.—13.30 ure
Večerja 14,00 din	18.—19.30 ure

Bloke lahko kupite v blagajni poleg bifeja v II. domu. Restavracija je samopostrežnega tipa. Kvaliteta hrane ni najboljša. Odnos do gostov je primeren.

MESTNA RESTAVRACIJA — Koroška cesta 3 (v bližini Glavnega trga)

Cena	Čas
Zajtrk — po naročilu	Restavracija je odprta od 5. do 22. ure.

Kosilo — 32,00 din
Večerja — 26,00 din
Malica — 16,50 din

Bloke lahko kupite pri blagajni restavracije. Tako kvaliteto kakor tudi ambient vam priporočamo. Posamezne obroke lahko izbirate.

ROTOVŠKA KLET — Glavni trg 14 (pod mestno hišo)

Cena	Čas
Kosilo I. 42,00 din	od 11.30 do 14.30
II. 48,00 din	
Malica 15,00—20,00 din	

Bloki niso potrebni. Priporočamo ambient in kvaliteto hrane. Mehimo, da je cena za študenta visoka.

NOVI SVET — Jurčičeva (blizu trgovske hiše Merkur)

Cena	Čas
Kosilo — 31,00 din	Restavracija odprta od 7.30 do 22.30

Bloki se lahko kupijo pri blagajni restavracije. Ambient primeren, kvaliteta hrane srednja. Nakup blokov obvezen, v nasprotnem primeru je cena višja.

KOLODVORSKA RESTAVRACIJA — (železniška postaja)

Cena	Čas
Kosilo I. 40,00 din	od 12. do 15. ure
II. 30,00 din	
Malica 14,60 din	

Zgoraj navedena cena velja za goste brez blokov. Kolikor pa nabavite od 5—10 blokov, potem je cena enega bloka 25,00 din. Hrana je primerna. Ambient priporočamo.

FONTANA — Koroška cesta (v bližini nove Pedagoške akademije)

Cena	Čas
Kosilo 35,00 din	od 12. do 15. ure

Omenjena cena kosila velja samo za abonente, ki hkrati kupijo najmanj 10 blokov. Bloke lahko kupite pri blagajni restavracije. Priporočamo kvaliteto hrane in ambient. Slabost pa je v veliki lokacijski oddaljenosti od centra. Verjetno bi bila ta restavracija primerna za študente PA.

MARIBORSKI DVOR — Ljubljanska 4 (pri vhodu v bolnišnico)

Cena	Čas
Kosilo 45,00 din	od 12. do 15. ure

V restavraciji bloki niso potrebni. Kvaliteta hrane sprejemljiva, ambient zadovoljiv. Slabost je v oddaljenosti od šol.

ŽELEZNIŠKA RESTAVRACIJA — Partizanska cesta (vhod iz dvorišča križišč Partizanske ceste in Maistrove ulice)

Cena	Čas
Kosilo 30,00 din	od 12. do 15. ure

Bloki niso potrebni. Kvaliteta hrane dobra, ambient manj primeren. Restavracija je samopostrežnega tipa. Omenjeno restavracijo vam priporočamo.

HOTEL OREL — restavracija Orlič, Volkmerjev prehod

Restavracija je samopostrežnega tipa. Kvaliteta hrane priporočljiva, vendar pa so obroki majhni. Omenjeno restavracijo vam priporočamo za malice in zajtrk.

HOTEL ZAMOREC — Gosposka ulica

Kosilo I.	52,00 din
II.	47,00 din
Večerja	35,00 din

Bloke lahko kupite pri recepciji hotela. Ambient glede na cene manj primeren. Restavracija zaradi visokih cen odsvetujemo.

RESTAVRACIJA KOPER — Glavni trg

Kosilo	32,00 din
--------	-----------

Bloke lahko kupite pri blagajni restavracije. Kvaliteta hrane primerna, prav tako ambient. Priporočamo.

RESTAVRACIJA ŠIBENIK — (pri veleblagovnici Merkur)

Kosilo	30,00 din
Malica	15,00 din

Te cene veljajo za najmanj 10 skupaj kupljenih blokov. Kvaliteta primerna. Ambient odsvetujemo.

Po obisku vseh omenjenih restavracij je naša ekipa ugotovila, da se študentu glede prehrane v Mariboru ne piše nič kaj dobrega. O zdravi prehrani, vsaj takšni, kakršno nam priporočajo strokovnjaki, ne moremo napisati nič kaj pohvalnega. Res je, da si lahko študent zagotovi kvalitetnejšo hrano, kolikor izbira jedi po naročilu, obstaja pa vprašanje, kdo od študentov ima toliko čyena v žepu, da si to lahko tudi privoščijo. Pri abonentskih obrokih pa nam vse preradi ponujajo ovelo solato, enoličnost jedilnika in seveda zelo brezoseben, a komercialnim „nesmislom“ zasojen odnos. To velja tudi za ambient.

Tako na primer načrtovalci velike restavracije Center prav gotovo ne uživajo njenih kulinarčnih umetnin v njej. Kajti gotovo bi jo v tem primeru preuredili, saj se gost v njej počuti podobno kot delavec v veliki montažni tovarni, ko opravlja eno od svojih vsakodnevnih delovnih operacij. V tem pogledu vam predlagamo, da se raje hranite v manjših lokalih, kjer se boste počutili zagotovo prijetneje. Kljub na videz precejšnji izbiri restavracij, ki skrbijo oziroma naj bi skrbele za prehranjevanje, menimo, da je stanje na tem področju v Mariboru neurejeno. Slej ko prej bo moral o tem vprašanju v našem mestu spregovoriti, predvsem pa nekaj ukreniti kdo, ki je po svoji poklicnosti odgovornejši od nas katedrašev.

Pa dober tek.

Ivan Kovač
Rudi Krebl
Zvonka Bračko

ZDRAVSTVENO VARSTVO ŠTUDENTOV

Redkokdo se lahko pohvali, da je zdrav kot „riba“ — da mu nič ne manjka. Enkrat glavobol, pa težave z želodcem, živčna napetost ob izpitih in včasih še kaj hujšega, še kaj neprijetnejšega, predvsem pa dolgotrajnejšega — vsaj kar se tiče zdravljenja.

Za zdravstveno varstvo študentov, ki študirajo na mariborski univerzi, skrbi dispanzer za zdravstveno varstvo študentov. Svoje prostore pa ima v paviljonu Ob parku 5.

V okviru dispanzerja poslujejo:

1. splošna ambulanta (od 7. — 12. ure)
 2. dve zobozdravstveni ambulanti z zobotehničnim laboratorijem (odprto vsak delovnik — popoldne in dopoldne)
 3. diagnostični laboratorij
 4. psihohigienska posvetovalnica (od 7. — 12. ure)
 5. ginekološka ambulanta (torek in petek od 10. — 12. ure)
- Zlasti v prvih stikih z novim okoljem naletijo študentje na težave, ki vplivajo na fizično in psihično zdravje: socialni problemi, težave s stanovanjem in prehrano, nov način študija, bivanje v večjih skupinah v študentskih domovih, večja angažiranost.

Živčne obremenitve prinašajo pogoste nevroze in motnje počutja, ki so včasih odločilne za premagovanje psihičnih naporov pri študiju. Želodčne motnje stopnjuje še neredna prehrana. In če se pojavijo takšne ali podobne težave, je najbolje, da zavljemo k zdravniku.

Posebno pozornost posveča dispanzer preventivnim pregledom, ki so za študente prvih in zadnjih letnikov, zajemajo pa splošni sistematski pregled,

zobozdravstveni pregled, laboratorijski pregled krvi in urina, radiografsko slikanje pljuč in srca, tuberkulinsko testiranje ter po potrebi tudi specialistični pregledi.

Zobozdravstveno varstvo opravljata dve zobni ambulanti. Vse raziskave opozarjajo na skrb, ki jo vzbujajo zobovje srednješolske in visokošolske mladine. Zobna gniloba (karies), obolenja zobnih tkiv (paradentoz), nepravilnost v razvoju čeljusti in zob (ortodontske anomalije) ter druge posledice zamujenega opozarjajo na redno nego in naj nas prepričajajo, da je takrat, ko e pojavi bolečina, že skoraj prepozno! Psihološko pomoč dobe študentje v psihohigienski posvetovalnici. Oblike tovrstne pomoči pa so: svetovanje, psihološko vodenje in psihoterapija glede na ugotovljene oblike in stopnje težav.

Za študentke pa je vsak torek in petek od 10. — 12. ure odprta ginekološka — profilaktična ambulanta, kjer skrbje za zdravstveno varstvo v nosečnosti, ob porodu; zdravstveno varstvo v zvezi z načrtovanjem družine, preprečevanjem splava in kontracepcijo ter zdravstveno varstvo študentk zaradi preprečevanja in zdravljenja ženskih bolezni, zlasti zgodnje odkrivanje malignih obolenj genitalij in prsnih žlez.

Zelo aktualna so vprašanja v zvezi s spolnostjo in kontracepcijo, ki ji posveča zdravstvena služba posebno pozornost.

Nekatere probleme lahko rešujemo sami — individualno. Od iznajdljivosti in sreče je odvisno, če bomo z rezultati zadovoljni. Kadar pa gre za težave s področja medicine, je najbolje, da zavljemo v dispanzer in se posvetujemo z zdravnikom, četudi ugotovimo le u tuženost ali lažje oblike nevroze. Nekoč so dejali, da je bolje preprečevati kot zdraviti — k utrjevanju zdravja pa nedvomno sodi tudi povezovalje z naravo, aktivno ukvarjanje s športom na soncu in zraku, planinarjenje. Ne samo v počitnicah — tudi v času študija tega ne smemo zanemarjati. Pa nikar ne pozabite na to!

Že po nekakšni tradiciji bi radi tudi v tej naši prvi letošnji številki predstavili bralcem (predvsem brucem) nekatere pomembnejše kulturne ustanove. Pa kar pričnimo:

UNIVERZITETNA KNJIŽNICA V MARIBORU

Ustanovljena je bila 1903. leta z namenom, da zbira vse slovensko gradivo nastalo na Štajerskem, gradivo o štajerskih Slovencih ter krajih, v katerih živijo. V svojem razvojnem obdobju je prerasla v tip splošno znanstvene knjižnice in končno prešla v univerzitetno knjižnico, katere namen je v prvi vrsti zadovoljevati potrebe višjih in visokih šol, torej pomeni povezovalko in posebevalko smotno zasnovanega univerzitetnega knjižnično-dokumentacijskega informacijskega sistema, v katerem sodeluje s knjižnicami na višjih in visokih šolah in išče sodobne metode dela za najboljšo izpolnjevanje osnovne naloge — služiti z zbiranjem, strokovno obdelavo in posredovanjem knjižničnega gradiva študiju in raziskovanju v okviru univerze. Univerzitetna knjižnica ima danes preko 300 tisoč kosov knjižnega gradiva in kot arhivska knjižnica zbira in hrani vse, kar je tiskano in razmnoženo na območju Slovenije. Posebej velja omeniti stare časopise in revije, med katerimi so nekateri slovenski unikatni. Publikacije v jezikih jugoslovanskih narodov knjižnica narača v izboru, vendar zaradi pomanjkanja denarja kupuje le malo publikacij, ki izhajajo v inozemstvu. Poleg tega hrani knjižnica še ostala gradivo v posebnih zbirkah, med katerimi so dragoceni rokopisi, glasbena dela, geografsko in drugo kartografsko gradivo, drobne tiske (letake, razglednice, programe itd.), mikrofilme, gramofonske plošče in kasete. V zadnjem času se knjižnica zlasti trudi, da bi zela v čim večji meri tudi raziskovalno gradivo, ki nastaja v delovnih organizacijah mariborskega območja. S tem bo na eni strani omogočila strokovnjakom in študentom dostop do gradiva, ki vsebuje najnovejša znanstvena dognanja, na drugi strani pa bo v okviru svojih funkcij kot domoznanska knjižnica izpolnjevala funkcije z gradivom, ki nastajajo v severovzhodni Sloveniji. Univerzitetna knjižnica se je vključila v mednarodni sistem izposojalnic in razvila na tem področju živahno dejavnost. Redno narača knjige in fotokopije članov iz drugih knjižnic Slovenije in Jugoslavije pa tudi iz tujine.

Nekdanja funkcija knjižnice, ki je bila v zbiranju in shranjevanju kulturnih spomenikov, se je prerasila v službo uporabnikov — študentov in profesorjev na univerzi.

Knjižnica je odprta med šolskim letom med 7. in 18. uro, velika čitalnica je odprta do 19.30. Izposojalni rok za knjige je praviloma mesec dni, izposojalnine ni oziroma je vračunana v članarino, ki znaša za šolsko leto 18 dinarjev.

Študente, preden se toraj odločijo za nakup dragih študijskih pripomočkov, se vsekakor pozanimajte v univerzitetni knjižnici.

GLASBENA MLADINA SLOVENIJE

Cprav poznamo različne vrste glasbe, pa je malokdo izmed nas obveščen o delu in pomenu Glasbene mladine. Glasba je univerzalna, torej jo lahko vsakdo razume. Če upoštevamo osnovne težnje in cilje Glasbene mladine, vemo, da sta njeno delo in pobuda za delo zelo pomemben del našega kulturnega življenja. Organizacija goji klasično glasbo, to je umetnost glasbe naspih, npr. jazz in vse, kar je kvalitetnega, torej dobrega.

Namen organizacije je v razvijanju ljubezni do glasbe in ostalih umetnosti. Tako se mladini širi znanje na področju kulture in z njo povezane umetnosti. Glasbena mladina se že trinajst let predstavlja s kvalitetno izvedenimi in dobro oblikanimi koncerti, ki s svojimi programi razvijajo smisel in ljubezen do kulture mladih. Novo področje Glasbene mladine je soorganizacija jazz koncertov, klubov, kolonij . . . skratka, drži se osnovne linije in smisla dejavnosti.

Organizacija izdaja svoj časopis, ki ima lasti naslov in pomeni pomemben medij razširjanja kulture in umetnosti za mlade v naši družbi, zlasti pa s svojimi člani oblikuje kulturno politiko v sleherni sredini, organizira mladinske abonmajske predstave v gledališču in koncerte s komentarjem.

Glasbena mladina Slovenije je sestavni del Glasbene mladine Jugoslavije, s katero se vključuje v mednarodno federacijo Glasbene mladine, ki združuje 40 držav z vseh kontinentov in približno 100 tisoč mladih.

KINO PODJETJE MARIBOR

Organizacija je bila ustanovljena 1947. leta. To je omogočilo osnovanje t. i. samoupravne kinematografije v Mariboru, ki je bila vse do

konca NOB v privatnih rokah. Kasneje je za njeno današnje obliko pomemben razvoj televizije, ki je zahteval določene spremembe v delovanju kinematografov. Z njo je postal nujen prehod v načrtno filmsko vzgojo, ki mora rasti v človeku že od zgodnje mladosti, za kar se mariborsko Kino podjetje še posebej trudi. Tako je v letih 1974—76 organiziralo intenzivne ogledne filme za mentorja filmske vzgoje na šolah in drugih ustanovah kakor tudi abonmaje za upokojane člane naše družbe.

V centru mesta so štiri kinematografi: Gledališče, Partizan, Union in Udarnik. Razen tega ima Maribor tudi eno kino dvorano na Pobrežju in letni kino Martin Končak na Tezmem.

Pomemben korak pri filmski vzgoji študentov je ustanovitev filmskega debatnega kluba, ki mora po uspešnih začetkih dobiti še večjo dejansko podporo, kar bo velika pridobitev v načrtovanem programu vzgajanja občinstva. Tudi sicer kaže Kino podjetje Maribor posuh za želje svojih obiskovalcev. V te sklop spadajo posebne predstave za malčka, redni kabaretni programi pred filmom, ki so ponavadi enkrat mesečno, in varietajski programi pred filmov ob petkih v kinu Partizan, pa tudi uvedba knjižničnih filmov, ki so na sporedu vsak ponedeljek v kinu Gledališče.

SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠČE MARIBOR

Pri navajanju kulturnih institucij v Mariboru nlikakor ne moremo mimo ene najpomembnejših, t. i. Talijinega hrama — gledališča.

Tako tudi SNG Maribor opravičuje svojo zgodovinsko in družbeno vlogo v severovzhodni Sloveniji s svojimi pomembnimi kulturnimi delci. Ni potrebno posebej poudariti, da ta institucija pomeni razširjanje razliknih vrst gledališke umetnosti, kot so: drama, opera, balet in druge eksperimentalne oblike.

Žalimo vas spomniti, da poleg velike dvorane obstaja tudi posebno namenjena „mal odra“ ter prenovljena Kazinska dvorana.

Tudi za letošnje gledališko sezono je SNG Maribor pripravilo za svoj bogat repertoar razpis starih in novih abonmajev. Uprizorili bodo nova dela in ponovili nekatere uspešnice iz preteklih sezon. To velja tako za dramo kot za opero.

Pohitite, abonente za novo sezono se vpljujejo v prostorih SNG v Slovenski ulici.

MUZEJ NARODNE OSVOBODITVE MARIBOR

Muzej NOB v Mariboru je prav gotovo ena najpomembnejših institucij v severovzhodni Sloveniji, katere osnovno poslanstvo je zlasti pri mladini razvijanje socialističnega patriotizma na osnovi negovanja revolucionarnih in borbenih tradicij NOB. Zato muzej ni izključno kulturno muzejska ustanova, temveč je obenem še prosvetna in znanstvena institucija, ki pokriva območje Maribora, Lenarta, Gornje Radgone, Ljutomer, Slovenske Bistrice in Radelj ob Dravi, na raziskovalnem področju pa območje celotne severovzhodne Slovenije.

Muzej obsega arhivski oddelak, poleg tega pa še stalno razstavo Partizanske Pohorje na Osankarici in tudi v drugih krajih severovzhodne Slovenije. Sicer pa zbira in hrani gradivo za zgodovino naprednega gibanja pred letom 1941, NOB ter povojne socialistične izgradnje, seveda pa je poudarek predvsem na proučevanju omenjenih gibanj na slovenskem Štajerskem. Osnovna naloga muzeja je vsekakor približati pridobitve NOB mladi generaciji in jo seznaniti s trdim bojem starejše generacije, ki je v zgodovinskem trenutku izborila svojo in našo prihodnost.

POKRAJINSKI MUZEJ

Njegov nastanek sovpada z nastankom Univerzitetne knjižnice v letu 1903. V teku desetletij se je pokrajinski muzej, ki domuje v mariborskem gradu, torej v enem najpomembnejših kulturnih spomenikov iz časov renesanse in baroka, razvil v pokrajinsko institucijo za celotno Podravje in Pomurje in pomeni matiko, iz katere so se razvile druge muzejske in galerijske ustanove.

Ima stalno arheološko zbirko s prazgodovinskimi in antičnimi najdbami, etnološko in kulturozgodovinsko razstavo s področja Podravja in Pomurja. Posebej velja omeniti bogato zbirko baročnega kiparstva iz 18. stoletja in kostumsko zbirko s historigičnimi, modnimi in voljaškimi nošami od 18. do 20. stoletja. Ta zbirka je edinstvena te vrste v Sloveniji in pomeni pravo redkost tudi v jugoslovanskem merilu.

Muzej prireja tudi občasne razstave, gibe prikazuje gradivo, ki sicer ni v stalnih zbirkah, posebno skrb pa seveda posveča ljudskemu izobraževanju in popularizaciji zgodovinske snovi kakor tudi, da bi bilo njeno strokovno delo kar najbolj poglobljeno, tako da bi ti dosežki postali evolijsna škrokih krogov javnosti.

POSLOVILNO PISMO

So trenutki, ko je človek prav posebno volje in je bolje ne približati se mu oz. ne drezati vanj brez potrebe. Nekateri se jezijo samo zaradi jeze, drugim je kak birokrat na občini stopil na žulj, tretji so se skregali z dekletom ali ženo... Jaz pa sem se v teh preteklih štirih študentskih letih jezil sam nase, razlog pa je bil navadno nenavaden: bil sem razočaran nad lastnim življenjem, ki naj bi v teh letih bilo veselo, polno in intenzivno, jaz pa sem nasprotno vegetiral na robu dogajanj brez potrebnih interesov in želja. Čakal sem le, da čas enostavno mine in se zopet vrnem domov (seveda z obvezno diplomom, brez katere bi drugače nastal vik in krik).

V teh trenutkih tesnobe sem si najprej očital to, da sem sploh šel študirat ekonomijo, pa še v tako oddaljeni Maribor. Nasprotni razlogi so bili bolj ali manj objektivni, a kaj, če človek meni, da bi bilo vedno boljše, če bi se kako drugače odločil.

Mene je poleg drugega doletela še usoda tistih, ki so se zaradi štipendije morali odločiti za drugo smer študija, kot so to sprva želeli oz. pričakovali. To je bil dodaten udarec, a če pomislim na tiste (veliko jih je predvsem v drugih republikah, kjer vprašanje štipendiranja še ni rešeno), ki sploh niso prišli do štipendije ter si pomagajo na vse mogoče načine, takrat skomignem z rameni in si rečem, da vse le ni tako črno, kakor se na prvi pogled zdi. Žal pa tudi tak odgovor človeka dokončno ne pomiri, ker pač vedno upa in si želi najboljše.

Nekajkrat se mi je v teh letih porajalo tudi vprašanje, ali je smotno in potrebno, da nas toliko ljudi (rednih in izrednih) študira to preklemsko ekonomijo. To vprašanje sem si vedno postavljaj ob skupnih predavanjih in včasih tudi vajah, ko nas je študentov bilo „malo morje“ in so enako trpela predavanja (kvaliteta podajanja) kakor tudi mi sami (utesnjeni v klopeh, kjer smo komaj lahko dihal). Redkokdaj je zato bil vzpostavljen primeren stik med profesorjem in študenti — vedno smo ostajali na neki distanci. Krivda je bila na obeh straneh, a verjetno bolj na naši, ker nismo bili vajeni govoriti pred takim avditorijem, ker smo se bali posmeha s strani kolegov; naša množičnost nas je vsekakor izredno ovirala.

Ne vem, ali so se pri nas zavestno odločili za tako politiko, ki ustvarja sicer veliko število ekonomistov, a vprašanje kako dobro usposobljenih? Precejkrat sem opažal, da tudi kriteriji pri ocenjevanju niso ravno najboljši. Preveč nalahko in s premalo znanja smo opravljali izpite, kar ne vem, če je dobra garancija za poklicno delo, čeprav se le to precej razlikuje od študija. V tistih trenutkih smo bili veseli, da smo se „zvlekli“ pri takih izpitih, toda pozneje smo ob treznem premisleku kaj lahko ugotovili, da znamo malo ali nič, kar pa ni namen celotnega študija.

Vse je šlo mimo nas, ne da bi se tudi študentje sami med seboj bolj spoznali, ne da bi uspeli odnesti s študija kaj več kot le bežna poznanstva in več ali manj znanja v glavah. Bili smo nekakšna apatična masa bolj številki kot oseb, ki se je (bolj ali manj)

skupaj po polževo prebijala skozi različne predmete, izpite, letnike, ne da bi postala po nečem značilna, enotna, specifično oblikovana... Menim, da smo tudi sedaj ob koncu študija še vedno skupina individualistov z zelo malo skupnimi značilnostmi: ostali smo, kar smo prej bili.

Izven okvira šole se tako rekoč nismo srečevali (razen občasnih „pijank“ in podobno), nismo bili vključeni v nobeno organizacijo (ali pa le formalno), bodisi politično, kulturno, športno. Enostavno — živeli smo naše malo zaprto življenje, brez volje, da bi kaj novega spoznali, srečali druge ljudi, soočali se z njihovimi mnenji, idejami. V glavnem je življenje potekalo na nekem ozkem tiru v monotonem vsakdanjem ritmu, bili smo kakor konji s plašnicami, ki onemogočajo, da vidijo levo ali desno, usmerjeni le h končnemu cilju: DIPLOMI.

Gotovo se je vsak izmed vas vsaj v mislih dotaknil teh stvari. Včasih je kdo tudi kaj storil v svoje, predvsem svoje dobro in si razžiril tako ali drugače obzore. Drugi smo se teh problemov zavedali, a ukrenili nismo ničesar. Škoda! Človek se prej ali slej zave, kako je zamudil idealno priložnost.

Bodočnost pa ostaja našim brucem, ki jim priporočam, naj se malo zamislijo ter se potem brez bojazni vključijo v kakšno organizacijo, klub, športno društvo v okviru univerze Maribor ali zunaj nje ter si tako ustvarijo pogoje za res pravo intenzivno in plodno študentovsko življenje.

B. 6.

PUSTIMO SESTANKE KRATIC

V delovnih organizacijah se pritožujejo, kako absolventi visokih in višjih šol, ko se zaposlijo, nikoli nimajo svojega mnenja, ko gre za samoupravne odločitve in so vedno lepo tiho. Tudi na univerzi ves čas kritiziramo študente, ker molčijo tudi takrat, ko bi morali katero reči o praksi, o svoji občudijski aktivnosti in o organiziranosti.

Nekaj razlogov, da se tako obnašamo, je gotovo v nas. Nerodno nam je, če je treba o čem spregovoriti v polni predavalnici, četudi samo pred študenti. Sicer pa so nas navadili, da za nas misli nekdo drug in nam samo dostavi sporočilo: za ta predmet je treba naštvirati ta skripta in zapiske. Nič iskanja, nič brskanja, vse je znano.

Tudi nas nihče ne vpraša, kakšne vaje bi radi imeli. Ali seminarje, ki bi jih pripravljali

v skupinah, ali predstavljanje literature in drugačnih razmišljanj ali kaj drugega ali pa res samo ponavljanje skript.

Ne moremo nič proti temu, če so skupine na vajah in predavanjih tako velike, da študentov nanje ni in ni mogoče privabiti. Ne bi bilo morda bolje, če bi uvedli vaje v obliki zanimivih in aktualnih debat, pa čeprav se ne bi tako strogo držali tistih dveh ur na teden?

Tako pa se vedno ukvarjamo samo s tem, kako bi morali omiliti pogoje za vpis, da ne bi bil osip tako velik, in s tem rešujemo vse, predvsem pa tiste, ki so študij vzeli z levo roko.

Na tako neodzivnost in pričakovanje ukazov pa nas navajajo tudi štipenditorji. Skoraj jih ne briga, kaj študirajo njihovi bodoči delavci, in tako seveda ti ne

morejo reči nobene o tem, o kateri snovi ali temi bi se morali več pogovarjati, katero pa izpustiti. Še več, niti sami ne vedo, s čim naj se posebej ukvarjajo, kaj naj posebno temeljito študirajo...

Prav bi bilo, ko bi mladinski funkcionarji letos spremenili tradicionalno taktiko. S tem mislim, da bi že enkrat lahko opustili vse tiste pomembne sestanke še bolj pomembnih kratic, ki se zdijo študentom daleč od šole, še dalje od misli. In mislim, da bi se morali z bruci pogovarjati v manjših skupinah in predvsem o tem, kako se bomo kasneje dogovarjali o problemih in kako bomo kot drugi subjekt v učnem procesu spreminjali ta proces na bolje. Drugače bodo take apele naslavljalne na mladinska vodstva še naslednje generacije.

S. Ploj

NE) PRIPOROČAMO VAM MINI PULA 78)

Pretekli teden se je v kinu Gledališču iztekla t.i. mini Pula 78, s katero je hotelo mariborsko Kino podjetje približati gledalcem trenutno stanje in kvaliteto jugoslovanskega filma.

Toliko samo za informacijo. V rubriki "(ne) priporočamo vam" pa bi vam radi, tako kot lansko leto, predstavili filme, ki bodo prišli v redni program mariborskih kinematografov.

BRAVO, MAESTRO... (22. 11. — 6. 12.)

Režiser: Rajko Grlić

Glavni vlogi: Rade Serbedžija, Aleksandar Berček
Kakor v „Vojnu poljskega cvetja“ tudi tokrat Grličeva zgodba izhaja iz vrst umetnikov — tokrat glasbenikov. Razkriva široko paleto družbenih in človeških vprašanj in skozi usode glavnih likov razkriva širše probleme sodobnega človeka in sodobne družbe. Mlad umetnik ne uspe po glasbeni plati, doseže pa vzpon in uspeh v visoki družbi — sicer nekažalno.

LJUBICA... (6. 12. — 24. 12.)

Režiser: Krešo Golik

Glavna vloga: Božidarka Frajt
Film izkušnega režiserja Kreša Golika pripoveduje o življenju mlade žene, razpete med odnos do moža, ki je že dal čas zaposlen v tujini in mu je družina deveta briga, ter med noro ljubezen do mladika, ki ji vrača izgubljeno mladost. Povrh vsega mora skrbeti za otroka, ki živi pri praznih starših in se ji počasi odzujuje. Za takšno vlogo je bila potrebna močna karakterna osebnost in Božidarka Frajt je zaupanje upravičila. Sicer pa je svoje igralske sposobnosti dokazala že v celovečernem filmu Vlak.

NI TAKO — PA VENDOR... (NIJJE NEGOG) (22. 12. — 4. 1.)

Režiser: Mića Milošević

Glavni vlogi: Bata Živojinović, Nikola Simić
Komedije iz dijaških časov so bile nekdanji in nas zelo priljubljeni, nato pa so jih za nekaj časa zamemarili. S svojim prevencijem je Milošević pokazal niz dijaških potegavčin in zapletov s profesorji, značilnosti sodobnega odnosa mladine do vzgojiteljev, do okolice in med njimi samimi (s pomočjo televizije). Poseben pečat filmu daje tudi glasba: znanega komponista in člana bivše Kornije grupe Kornelije Kovača.

OKUPACIJA V 26. SLIKAH... (28. 12. — 15. 1.)

Režiser: Lordan Zdravković, Franjo Lisac

Glavni vlogi: Boris Kralić, Slavko Žigon, Franjo Lisac
Nedvomno najboljši jugoslovanski film letošnjega leta je v Puli počel vrsto priznanj, med drugim „veliko zlato steno“. To je zasluženo, tretji igrani film, v katerem je pokazal veliko zrelost in občinselnost, pravi odnos do snovi... Film je vojna drama, dogajanje je postavljeno v Dubrovnik, zadnje dni pred okupacijo in prve dni po njej, posega pa tudi v osebnost zorenje in razvoj ter tragedijo v tistih kritičnih časih. Okrog treh prijateljev se splete usoda vseh zdaj komično-grotesknih prizorih, zdaj v nežni ljubezni, zdaj v grozljivih atmosferah človeške podvljavnosti.

PES, KI JE LJUBIL VLAKE... (18. 1. — 4. 2.)

Režiser: Goran Paskaljević

Glavni vlogi: Svetlana Bojković, Irina Mensur
Paskaljević je že naš stari znanec s filmom Čuvaj plažo v zimskem času. Tudi tokrat je posegel v svet ob robu življenja, ki pa zato ni nič manj človeški in nečloveški, nič manj pomemben in nepomemben, nič manj lep in grd. Med ljubeznijo in sovraštvenjem se odpira zgodba, ki je pobegla jatinico in vobrosrčnim mladeničem, ki šče izgubljenega psa. Za njo se skrivajo tako različni problemi — še vedno neresene, pa zelo človeške dileme.

Pojasnilo: (ni vredno gledati) ... (slab film) ... (dokaj dober film), (zelo dober film), (mojstrovina)

In še informacija: tisti, ki komaj čakate VOJNO ZVEZD, vesela novica — film prispe v Maribor 28. septembra!

SVETOVALEC SWOOPY DARKO RUS

TURISTIČNI SUMARUM

Glavna sezona je za nami. S tem je v veliki meri požeta načrtovana turistična žetev, ki je bila letos izredno uspešna, daleč uspešnejša kot tista prava v žrtorodnih predelih Jugoslavije. Torej, kar se tiče letošnjega dotoka tujih turistov na naš „sinji“ Jadran, smo lahko izredno zadovoljni, čeprav je resnica, da je sorazmerje med tujimi gosti in dotokom deviz iz denarnic teh gostov nekoliko v razkoraku. Pa nič zato, masa turistov se je in se še vedno vaji po naših skromnih prometnih cestah, v obeh smeri. In v tem našo zmožnost daleč zaostajajo za potrebami časa saj so ceste in mejni prehodi pravcati zamaški, ki so v kritičnih dneh povsem blokirani. Naštetimo nekaj takšnih točk: mejni prehodi Sentilj, Fernetiči, Podkoren, Škofije in Kozina, ter prometni kaos v Ljubljani, Mariboru, na obalnih cestah, v Zagrebu, na Reki, v Splitu in še kje. Veliko problemov in hude krvi je včasih ob čakanju na trajektno zvezo, pa tudi usluge letalskega turističnega prometa se niso na zadovoljivem nivoju.

In kje je v tej poletni stihiji domači turist? Kot ocenjujejo turistične agencije se tudi letovanja domačih turistov številčno nenehno povečujejo. Še posebej pa naraščajo letovanja naših delovnih ljudi in občanov v Španiji, Grčiji in Tuniziji, navkljub odpravi kreditiranja za takšna potovanja. Načrtne ocene govore celo o fenomenu „mlajon Jugoslovancev letuje v tujini“! To pa gotovo ni prevelika izpodbiča za naše turistične razmere, zato bi bilo o njej potrebno razmisлити in potem tudi ukrepati. Če povzamemo mnenja turističnih delavcev in tudi samih turistov se naša turistična ponudba vidno izboljšuje seveda, če izvzamemo nekatere posebne primerke: npr.: Montenegro turist iz Črne Gore, ki še vedno posluša po togih in zastarelih turističnih načelih, s tem da prodaja posteljo hkrati kar dvema ali celo trem turistom. In potem se zgodi, da je v takšnem primeru odklonjen nihče drug, kot domači gost, ker enostavno nima drugih pravic kot tisto, da mu turistična agencija vrne plačan znesek aranžmana. Tuj turisti so zaščiteni s tem, da prevzame njihovo letovanje turistični ponudnik, ki jih potem neposredno varuje pred takšnimi turističnimi transakcijami. Tako je npr.: švedska agencija Resso — Startar dobesedno zagrozila Montenegro turistu z veliko obškodnino, v kolikor le-ta ne izpolni aranžmajske pogodbe in odpovedi nadaljnega sodelovanja. Takšno poslovanje pa nam prav gotovo ne more biti v ponos, še posebej ne tam, kjer z veliko težavo in v ognju konkurence ostalih sredozemskih turističnih držav pridobivamo goste.

KOT TISTI — DISKRIMINIRANI

Srč zapostavljanja domačega gosta pa je mogoče iskati prav v tem protislovju, ki je le-ta prepreden haklčju in poslovnih politiki organizacije, kjer ima plačan dopustniški aranžman. V primeru odpovedi tega aranžmana ostane našemu „dragemu in cenjenemu“ gostu samo možnost, da dviguje plačani znesek in se zadovolji z lepimi sanjčiči o prijetnem letovanju na Jadranu. Naš gost, torej tista ekvivalentna zaščita s tujim gostom pri uveljavljanju pravic do bivanja v hotelih in drugih turističnih objektih ob morju, niti nima pravice kot demokratičen subjekt zahtevati kakršnekoli odškodnine za manipuliranje z njim. Ne bi bilo neprijetno, da bi dolžnosti, ki so postavljene pred domačega turista, kar se tiče rednega plačevanja, pravočasne prijave oziroma odpovedi letovanja, itd. veljale tudi za njegovo zaščito in možnost za uveljavljanje pravic, kadar gre za podobne turistične intrige, kot smo jim bili priča letos. Odgovornosti in dolžnosti turističnih agencij bi morale biti več kot le pavsalsnost v njihovem poslovanju.

Situacija, ki nam je letos naklonjena (teroristično nasilje in splošna gospodarska in politična kriza v Italiji, težak politični položaj v Španiji in na Portugalskem) ni nič drugega kot samo ponovna priložnost za povratitev naše turistične ponudbe in uslug, ki je prebrla toge okolišnice turističnega gospodarjenja, saj smo iz spalnih naselij napravili prijetna turistična središča z vsemi spremljevalnimi objekti (športna grišča, kegljišča, trim steze, spretnajališča, marine, urejeno izposojanje čolnov, itd.) Tako moramo vsakogar prepričati tudi takšna obnašanja kot so propagandnega gradiva preprečiti tudi takšna obnašanja kot so bile tiste letošnje cvetke à la Montenegro turisti.

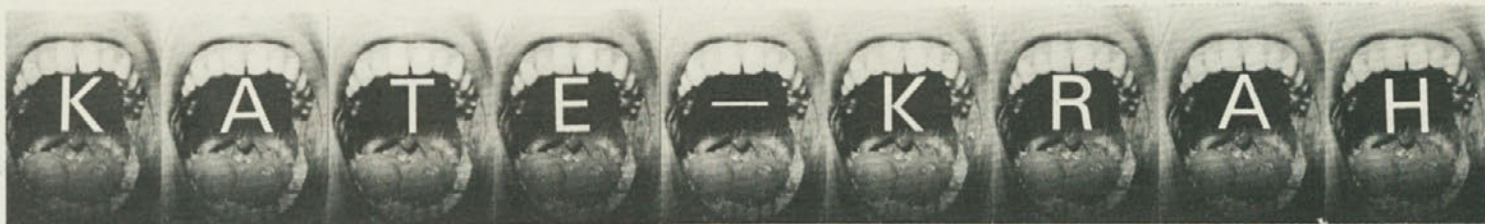
MLADINSKI TURIZEM — QUID VADIS?

Moment, ki hkrati jejo naravnost poraznemu stanju v mladinskem turizmu se kot vse kaže zelo hitro stopnjujejo. Zdavnaj smo že zopetali za večino evropskih držav, od katerih so nekatere naravnost odlično razvile mladinski turizem. Pri nas pa danes zaostajamo za stopnjo razvoja vrstni turizma, ki je bila pred desetletjem ali dvema, veliko bolj organizirana in speljana kot je danes.

Trditve, da ni interesa za organiziranje mladinski turizem so iz tre izvirne še posebej čvrste, da letuje ob morju, v hribih ali kjerkoli drugje le petina vseh mladih, pa še ti večinoma preko organiziranega sindikalnega letovanja, ali pa v lastnem aranžmaju (predvsem mladi delavci ostali manj).

Da nekateri objekti namenjani turizmu (npr. dom v Bohinju) celo vidno propadajo pa verjetno ni potrebno posebej opozarjati, ampak se lahko samo vprašamo: ali smo mladi storili pri teh stvarih dovolj? Gotovo ne!

Brane Srčnik

JAVLJA

LJUBLJANA (DOPISNIK KOMITEJA JAKEC KEROZINČEK):

Nepredvideni in še bolj nepotrební zapleti, do katerih je prišlo med Jetom in Petrolom še niso popolnoma izkoreninjeni tako, da se lahko mimogrede zopet kaj zaplete, čeprav mogoče na povsem spremenjen in javnosti prikrit način.

Kot je bilo ugotovljeno sta tako Petrol s svojim ultimatom, kot JAT ravnala napak, zaradi česar je prišlo do negotovosti prometa na letališčih Maribor in Pučj. Vendar je največja žalost v tem, da so tudi in predvsem komunisti v teh dveh gigantih imeli spontano prekrizane roke, ali pa so se celo strinjali s takšno potezo.

Pri tehtanju politične neodgovornosti in nesamoupravnega obnašanja se je akcija preveč razvlekla, tako da gotovo ne bo učinkovitih in hitrih ter kvalitetnih rešitev.

Vprašanje pa je, ali bi bilo ravnanje pristojnih prav takšno, če bi se to dogodilo kje drugje?

MARIBOR (VEST IZ UREDNIŠTVA KATE—KRAH)

Med vso poplavo dvigovanja cen, ki botrujejo verižni inflaciji je zelo pereča tudi dvigovanje cene električne energije. Vendar ni toliko problematična cena KWh, kot sta ceni obračunske moči in energetskega prispevka, ki bi lahko rekli, da sta izkoriščevalsko zasoljeni.

Sicer pa saj se popolnoma razumemo: udribo po žepu najšibkejših delavcev (ne tistih, ki danes skrivajo svoje privilegije v oznaki: „smo delavski razred“)

Izredno draga (razsipna) in dolgotrajna gradnja energetskih objektov (npr.: jedrska elektrarna Krško) pa mimo požira prekomerne vsote denarja.

LJUBLJANA (PODZEMNA PISARNA KATE—KRAH):

V Jugoslaviji iščemo izhode iz izgub v večini primerov le z najhitrejšo in najenostavnejšo metodo: s podražitvami.

Tako je tudi z vsemi tremi slovenskimi dnevniki (Delo, Dnevnik in Večer), ki skušajo objektivno obveščati samoupravno družbo, pri tem pa zanemarjajo dohodkovno povezavo za s tem, ko se obnašajo s prodajo svojih informacij vse preveč komercialno in monopolistično.

JAFFA — TEL AVIV (TAJNA AGENCIJA SABIL)

Izraelski premier Begin ima v zadnjem času kar dva velika „sovražnika“. To sta egiptovski predsednik Sadat in izraelska opozicija. Tako se utegne Bliznjevzhodna kriza v prihodnje še zaostri, seveda če se ne bodo Beginu, Rabinu in Sadatu noge v prihodnje tako potile kot doslej.

HAVANA (DOPISNIK CLARA SAMARQUEY)

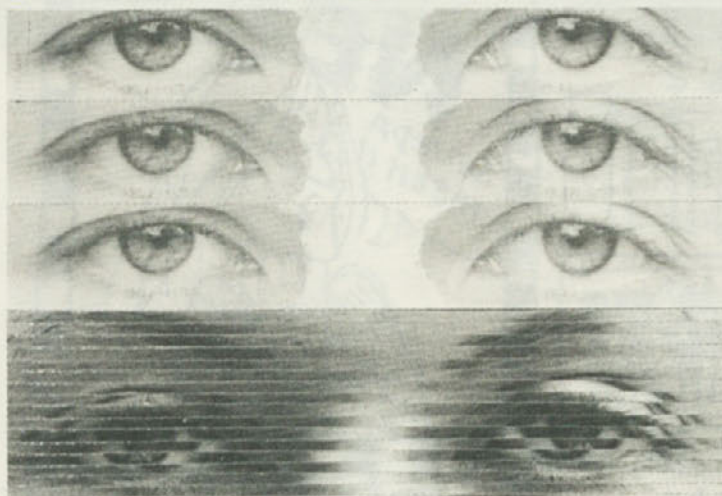
Udeleženci svetovnega mladinskega kongresa (bilo jih je okrog dvajset tisoč) so prinesli na Kubo na željo domačinov kompletan jedlino pribor (žlico, nož in vilice). Seveda so preko dvajset tisoč teh kompletov potem pustili kar gostiteljem, ki takšne rekvizite še kako potrebujejo.

LJUBLJANA (POROČA HONORARNI NOVINAR PEPE ŠTIPENDIČEK)

Kot je bilo obrazloženo, je bilo evidentirano kandidatov za UGLEDNO štipendijo iz Titovega sklada letos boljše kot lani, vendar še vedno preslabo izpeljano (štirinajst občin sploh ni predložilo vloge). Tako je npr.: prispele v Titov štipendijski sklad samo 32 vlog od 100 možnih za štipendiranje mladih delavcev.

Mogoče pa bo zanimanje za Titove štipendije v jeseni večje, ko bodo obravnavane vloge tistih, ki so doslej prejeli NEUGLEDNE štipendije.

P E R I S K O P

OGLEDALO ZA BRUCE

Še ves zelen potrka bruc na vrata dekanata fakultete: „Oprostite, rad bi postal celovita osebnost.“
Odgovor pričujočega: „Takšnih aparatov zaenkrat še nimamo, ker ležijo na carini in jih cenijo.“

„Ali veste, kaj je to bruc?“ kriči Arhimed z Nanosa.
Glas nemege na Krasu: „Razvojna faza človeka med mladincem in študentom (še vedno mladincem), postavljenim pred usodo.“

Zakaj je osp brucov (študentov 1. letnikov višjih, visokih šol, fakultet in akademij) tako velik?

Pankracij Visokočolnik: „Zato, ker je malo takšnih, katerih zrelostni izpit je diploma, matura pa je le uvertura v začetek izgrajevanja zrele osebnosti.“

Ves plašen, toda še ne preplašen stopi bruc po kosilu v restavraciji Center pred blagajno, da bi poravnal račun za kosilo, ki znaša 58,50 dinarjev. Ko sicer ponoano, toda notranje ves potr potegne iz žepa šest desetakov, da bi plačal, se oglasi blagajničarka: „Prosim 62,00 dinarjev.“

„Koliko?“ vpraša bruc in se skoraj zruši za blagajno.
„62,00 dinarjev,“ ponovi blagajničarka.

Ko opazi prebledelo človeško silhueto pred sabo, še doda: „Mar smo spet mi krivi, če se cene s svojo dinamiko niti za trenutek ne umirijo?“

Apel na proizvajalce prehranskih artiklov, objavljen v „Zelenem zelenitu“ v prisetku septembra 1975:

„Spoštovani proizvajalci zelenega zelenila zeleno prisotnega v zeleni. Zaradi slabe letine vam ponujamo še skrajno možno varianto: poglejte na fakultete. Tam je trenutno dovolj zelenega zelenila. Vendar pazite, da ne naletite na osir krokarskiga trona.“

TELEGRAM:

Vpisal se je na visoko solo. STOP—.

Bil je brucos. STOP.

Potem je studiral. STOP—.

In se studiral. STOP.

Hotel je dostudirati. STOP.

Zato je studiral in samo studiral. STOP.

Tudi po studiju je se studiral. STOP.

Vcaah težko studiral. STOP.

Drugic laže. STOP.

In ko je umrl, je imel vse silve laze. STOP.

Sivi mozakar umrl. STOP.

Bil je bruc. STOP.

Nauk: Če je neka stvar zelena, še ne pomeni, da je aligumo bruc. STOP.

Nič ne pomagajo vesti o tem, da Trst zapuščajo kupci iz Jugoslavije. Nesporno. Ravno v teh zadnjih poletnih dneh je Trst zopet jugoslovanski, saj je v njem vsak dan polno Jugoslovancev, ki kupujejo vse od kavbojki do kurt in še česa. Vse blago, tisto dobro in ono slabo, gre na ulice in v trgovinah Trsta za med, ki se mu žal pravi: DINARI

Tudi Črnogorci imajo velike probleme s tako imenovanim odlivom mladih v neproizvodne poklice. Velik naval mladine v gimnazije, ekonomske, administrativne in umetniške srednje šole regulirajo z omejenim vpisovanjem na omenjene vrste šol. Vendar mladi ocenjujejo, da to ni pravi pristop pri reševanju iz zagate, ker boljše učenci in kasneje dijaki ostanejo zbrani le v določenih poklicnih vertikalah, medtem ko se tisti slabši po uspehu ponavadi zaradi selekcije odločijo za študij tehnike, čeprav bi dobre tehniške strokovnjake (tehniške in inženirje) črnogorako združeno delo najbolj potrebovalo.

Verjetno je to tudi vzrok, da naša tehnika prepočasno napreduje?

Otrok iz epruvete. Resnica.
Če se bodo nekateri našli občani in še posebno tisti neobčani zgledovali po tem, potem bo še precej časa obstajala mentaliteta o samoupravljanju iz pism, ki pa so ne nazadnje lahko tudi epruvete. Neumnost.

Ljubljanska filozofska fakulteta je letos omajila vpis na pedagoško (zdaj sprejme okoli 340 novincev). Ukrop opravkujejo s premajhnim številom prostorov . . . in med drugim omenjajo tudi neusklejenost med prihodnjim diplomantom in dejanskimi potrebami. Pri tem pa vemo, da ima malo katerega OS v Sloveniji šolskega pedagoga, ta naziv pa si lahko pridobi s študijem na tej fakulteti.

Kot je razvidno iz neke ankete, celjski študentje ne vidijo pravih možnosti za samoupravljanje, čeprav jih večina zani zainteresirana. Če bi iskali oho na to, bi nas lahko še kdo izmed profesorjev vprašal: Kaj pa je sploh to — samoupravljanje?

OBVESTILO UREDNIŠTVA

V zadnji številki Katedre iz preteklega šolskega leta smo objavili razpis za prosta dela in delovne naloge v uredniškem odboru.

Razpis, ki še traja, zajema področja:

- univerzitetni prostor
- vzgoja in izobraževanje splošno
- politika in gospodarstvo
- kultura
- literatura
- likovnost (fotografija, risba, grafika...)

Vaše prijave torej še pričakujemo, zato pohitite in se nam oglasite pisмено ali pa kar osebno v uredništvu časopisa: KATEDRA, Ob parku 5 62000 Maribor, tel. (062) 22 004

ČAKA PRAV TEBE...

HEJ, TI!

NO, USTAVI SE..!

KAJ TE JE?

SI ZADOVOLJEN S SVETOM, V KATE-
REM ŽIVIŠ?

SEVEDA
NISEM!!

STORI KAJ!

SPREMENI
SVET!

POSTANI SO-
DELAVEC
KATEDRE!

JAZ
SAM...?

JAZ?

NI SLABA
IDEJA!

RAZPIS ZA SEKRETARKO UREDNIŠTVA

Uredništvo Katedre razpisuje prosto delovno nalogo sekretarke uredništva.

Potrebne so srednje hitrosti tipkanja, delno poznavanje blagajniškega poslovanja in družabne vrline. Prednost ima lepi ženski svet, v izjemnem primeru celo druga polovica.

Delo je vsak delavnik, razen sobote med 11. in 14. uro. Mesečni honorar znaša 1400 dinarjev.

Interesentke, pohitite, še je čas, da se oglasite v našem uredništvu, Ob parku 5 v Mariboru.